



informatieblad

kelderteater malpertuis
sint-michielsstraat 9, 8880 tielt

verantw. uitgever : herman verschelden
strichtensgoedstraat 7, 8080 ruiselede

kultureel tijdschrift, verschijnt tweemaandelijks,
uitgezonderd in de maanden juli en augustus
vijfde jaargang, nr. 6, april - mei '76

druk. : vervenne-tielt.

In Teater De Kelk
Langestr. 69 Brugge
op 12 15 en 18 juni 21u

Voorverk. en Reserv.
De Kelk dagelijks
vanaf 15 uur

Tel. 33 28 77

u wordt vriendelijk uitgenodigd om mede aan te zitten bij

HET SOUPER

wereldkreatie van een toneelstuk, geschreven door rudi geldhof.

regie : jacky tummers
met klaar leyre en raymond willems
produktieleiding : herman verschelden

voorstellingen in kelderteater malpertuis, sint-michielsstraat 9, tielt op

zaterdag 8 mei

vrijdag 14 mei

zaterdag 15 mei

maandag 17 mei

vrijdag 21 mei

zaterdag 22 mei

maandag 24 mei

woensdag 26 mei

vrijdag 28 mei

zaterdag 29 mei en

maandag 31 mei '76, telkens om 20u30.

toegangsprijs : 100 fr., vermindering voor groepen, studenten en leden cjp.

lokatie : maurits vander plaetse, kortrijkstraat 92, 8880 tielt, tel. 051/40 06 64
of kelderteater malpertuis, sint-michielsstraat 9, 8880 tielt, tel. 051/40 18 45.

OVER DE INHOUD VAN HET STUK :

inspiratie tot het schrijven van dit toneelwerk kreeg rudi geldhof toen hij vorig toneelseizoen in kelderteater malpertuis een van de voorstellingen kwam zien van „oude suksessen” (wunschkonzert” van franz x. kroetz. die produktie lichtte een tipje van de sluier op over het miezerige leven van een alleenstaande vrouw op haar flatje, die er uiteindelijk toe besluit om zelfmoord te plegen. rudi geldhof heeft met „het souper” de voorgeschiedenis tot die zelfmoord geschreven. juffrouw agnes, bediende op een of andere ministeriële dienst, nodigt een vrijgezel uit, mijnheer bernard, een collega van haar trouwens, op een eten-tje 's avonds. dit souper, waarvan zij mogelijks heel wat heeft verwacht, loopt al vlug op een sisser uit.

OM EN ROND KELDERTHEATER MALPERTUIS :

— de nog voor dit toneelseizoen geplande produktie „de zwarte weduwen” van luk hoste, wordt naar het volgend seizoen opgeschoven.

— volgend seizoen bestaat kelderteater malpertuis 10 jaar. dat zullen we onder andere vieren door het richten van een mini-teaterfestival met deelname van vijf professionele gezelschappen.

— de eigen programmatie van kelderteater malpertuis, dat vanaf volgend seizoen het centrum voor teaterstudie van brugge opsloort, hoopt mede daardoor zijn teateractiviteiten in het brugse uit te breiden en zich van zijn tweede lustrumjaar af op de toneelmarkt met grootser opgezette produkties aan te bieden.

— op vrijdag, zaterdag, zondag en maandagavond van het tweede weekend van juli (de jaarlijkse europa-feesten te tielt) kan u in kelderteater malpertuis de klank- en beeldmontage komen bekijken over „vlaanderen in europa”. terzelfdertijd loopt in het foyer een tentoonstelling van grafisch werk. het foyer zal trouwens elke avond toegankelijk zijn !

Genietbaar „Souper” in teater Malpertuis

TIELT. - In het kelderteater Malpertuis toopt momenteel «Het Souper», een toneelstuk van Rudi Geldhof dat onmiskenbaar kwaliteiten vertoont. De auteur zou de inspiratie tot dit werk hebben opgedaan toen hij vorig seizoen in het zelfde teater, «Wunschkonzert» van Franz Xaver Kroetz te zien kreeg. Geldhof schreef als het ware een stuk dat, mogelijk, aan het verhaal van Kroetz over de zelfmoord van een alleenstaande vrouw zou hebben kunnen voorafgaan. Maar dat lijkt ons van minder belang. Het werk van de Vlaamse schrijver kan o.i. best de vergelijking met mening, pretentiever, buitenlands stuk doorstaan.

De thematiek is niet zo bijster origineel, zelfs hier en daar clichématig, maar de psychologie van de personages is knap uitgewerkt. De opbouw van het stuk is eenvoudig maar doelmatig.

Wij zitten met het verhaal van Geldhof eigenlijk helemaal in het wereldje van Matternes «Kollega's» die momenteel in het MMT zoveel succes oogsten. Juffrouw Agnes in «Het Souper» is ook een ambtenaartje van het

laagste niveau op het ministerie van het Gezin. Ze is van goeden huize. Haar broer is een welvarende geneesheer met een bloeiend gezin. Zij zelf is na een pijnlijke liefdesgeschiedenis ongetrouwd gebleven en leidt het grijze en uitzichtloze leven van een kleine bediende op de administratie. Op een avond nodigt zij mijnheer Bernard, een eveneens ongetrouwde kollega van het kantoor, op haar appartementje uit om er een feestje voor

te bereiden, ter ere van de personeelschef die met pensioen gaat. Die avond voltrekt zich het drama. De toenaderingspogingen tussen deze twee mensen die op affektief gebied totaal zijn dichtgegroeid, mislukt op pijnlijke wijze. Het klasseverschil, de maniakale trekjes aangekweekt door het vrijgezellenleven staan een spontane toenadering in de weg.

Geldhof toont zich af en toe meesterlijk in de tekening van de karakters. De vertolkers, Klaar Leyre en Raymond Willems hadden, naar ons gevoel, nog meer uit het stuk kunnen halen. Hun zeggingswijze is bij wijlen nog wat schools en Raymond Willems laat zich betrappen op een paar slordigheden. Wat niet wegneemt dat beide acteurs, geregisseerd door Jacky Tummers, momenten van grote waarachtigheid bereiken. «Het Souper» is best verteerbaar en zelfs genietbaar.

M. VAN NIEUWENBOPGH

teater

HET SOUPER

Rudi Geldhof is een jong Brugs auteur die reeds een vijftal stukken schreef waarvan er drie gekreëerd werden door NVT De Waag te Antwerpen. Een in het tijdschrift «Teater» gepubliceerd stuk: Mijn vakantie met Blomme, werd nog niet gespeeld en nu was het kelderteater Malpertuis-Tielt, dat er prijs op stelde, Geldhof's nieuw werk: Het Souper, op het repertoire te nemen. Dit gebeurde evenwel niet toevallig. Verleden seizoen zag de auteur in Malpertuis een opvoering van Oude Suksessen (Wunschkonzert), van de Duitse auteur F. X. Kroetz. Hij was zo getroffen door het eenvoudige maar aangrijpende stuk waarin een vereenzaamde vrouw, het enige personage trouwens, zelfmoord pleegt, dat hij als het ware geïnspireerd werd tot het schrijven van een «voorspel». Dit werd dan Het Souper, een stuk dat aansluit bij vorig werk van Geldhof en tevens qua sfeerschepping althans affiniteit vertoont met de stukken van Kroetz.

In Het Souper treden twee personages op, twee vrijgezellen, tevens twee kollega's. Juffrouw Agnes heeft mijnheer Bernard uitgenodigd op een etentje op haar appartement. Samen zullen ze ook een personeelsfeestje voorbereiden naar aanleiding van het afscheid van hun chef. Maar zowel het soupetje als de voorbereiding van het feest mislukken. De in zichzelf gekeerde, tere en wereldvreemde Agnes kan niet aarden naast de ruwe, doordrijvende en extroverte Bernard. Kommunikatie tussen beide zeer gecompliceerde mensen blijkt niet mogelijk. De banale, alledaagse dingen die ze elkaar te vertellen hebben, leiden eerder tot misverstanden. Er rest Agnes niets anders dan in hevige snikken uit te barsten, wanneer de dronken Bernard is weggerend. Het vervolg op dit stuk heeft Kroetz geschreven.

Hoe eenvoudig en intrige-loos het stuk van Rudi Geldhof ook is, het zit vol gevaarlijke bochten. Het is alleszins een grote verdienste, zowel van regisseur Jacky Tummers als van de vertolkers, Klaar Leyre en Raymond Willems, dat het gehele stuk beheerst werd vertolkt. Via schijnbaar komische situaties slaagt men erin de tragiek die achter de woorden schuilt, te doen overkomen.

Nog tot einde mei in Malpertuis-Tielt, op vrij-, zater- en maandag, te 20.30 u. Ook op woensdag 26 mei.

Voor volgend seizoen wordt de fusie met Centrum voor Teaterstudie (Brugge) aangekondigd en zal Malpertuis, n.a.v. het tienjarig bestaan, een minikamerteaterfestival organiseren. ■

“Het Souper” in “De Kelk”

Na een reeks succesvolle voorstellingen te Tielt komt het Kelderteater Malpertuis naar Brugge met « Het Souper », het nieuwste toneelstuk van de Brugse auteur Rudy Geldhof, dat zal worden opgevoerd in « De Kelk » op zaterdag 12, dinsdag 15 en vrijdag 18 juni telkens te 21 u.

In dit stuk treden twee personages op. Er is vooreerst juffrouw Agnes, een ambtenaartje van het laagste niveau op het ministerie van Gezin. Zij is van goeden huize en is na een pijnlijke liefdesgeschiedenis ongetrouwd gebleven. Zij leidt het grijze en uitzichtloze leventje van een kleine bediende op de administratie. Op een avond nodigt zij mijnheer Bernard, een eveneens ongetrouwde kollega van het kantoor, op haar appartementje uit, om een feestje voor te bereiden ter ere van de personeelschef die met pensioen gaat.

Die avond voltrekt zich het drama. De toenaderingspogingen tussen deze twee mensen die op afektief vlak totaal zijn dichtgegroeid, mislukken op pijnlijke wijze. Het klasseverschil, de maniaka-

le trekjes aangekweekt door het vrijgezellenleven staan een spontane toenadering in de weg...

De regie is van Jackie Tummers. De acteurs zijn Kaal Leire en Raymond Willems.

Kaarten à 100 fr. (studenten en groepen: 80 fr.) in « De Kelk », dagelijks na 15 u. (tel. 33.28.77).



De Brugse auteur Rudy Geldhof.

TOONEELBESPREKING

Uitmuntende creatie van “Het Souper”

Opnieuw een verrassing voor de toneelliefhebbers en opnieuw in « De Kelk »! Daar schijnt men echt geen rekening te houden met seizoenen. Zaterdag jl. pakte er het Kelderteater Malpertuis uit Tielt uit met een avondvullende tweeakter van Rudi Geldhof, de heer des huizes.

Van Rudi Geldhof hadden wij al eerder in dezelfde zaal twee eenakters gezien die reeds meer dan beloften waren. Onze jonge stadgenoot weet wat toneel is; wat kan en niet kan. Hij weet wat mensen zijn, hij kent hun tragiek en hun potsierlijkheid en vooral hun ongeneeslijke eenzaamheid. Maar daarmee schrijf je nog geen goed stuk. Je moet nog kunnen mensen tonen die niet de illustratie worden van je denken, maar die je kinderen worden waaraan je weldra niet veel meer te zeggen hebt.

In zijn jongste creatie heeft Geldhof twee mensen ter wereld gebracht die zelfstandig zijn gaan leven onder de namen van juffrouw Agnes en mijnheer Bernard. Het stuk noemt « Het Souper ». Het is merkwaardig. Een soort « pas de deux » dat slecht eindigt. Een stuk vol bravourstukjes, stiltes, verzwegen leed en knotsgekke situaties.

Juffrouw Agnes en mijnheer Bernard werken beiden bij het ministerie van Volksgezondheid. Wellicht in dezelfde diensten en dit sedert jaren. Zij zijn beide ongetrouwd en weten niet van mekaar af. Nu bereikt een chef de pensioengerechtigde leeftijd. Mijnheer Bernard, naieve en ruwe leuke klant, zal voor wat animatie op het geplande afscheidsfeestje instaan. Juffrouw Agnes zal hem helpen. En om dit alles op punt te stellen nodigt Agnes Bernard uit op haar flatje. Zij heeft er zelfs een etentje, een tête à tête bij bedacht.

Maar alles slaat tegen. Zijn zij beiden zo verankerd in hun jonggezellenleven. Is zij zo gekomplexeerd door haar deugdelijke opvoeding, en is hij het door zijn reputatie van vrolijke flierefluiter? In ieder geval stapelen zich de misverstanden op, de kloof wordt steeds maar breder, terwijl men aanvoelt hoe hopeloos zij naar me-

kaar verlangen. Maar het is te laat. Er zou een mirakel moeten gebeuren. En dat gebeurt in Rudi Geldhofs wereld niet. Agnes en Bernard hadden, reeds voor het stuk begint, ergens gekapituleerd. Een eerste ongelukkige liefde wellicht of onbegrip thuis en dan de maatschappelijke tredmolen waarin eenieder gekatalogeerd in meestapt.

Dit alles wordt bijwijlen vlijmscherp in « Het Souper » aange-toond. En het is bijna adembene-mend want het uur van scheiden nadert, en dan weten wij het: alles is verloren. Tegen de tijd zijn dergelijke gekwetsten niet opgewa-sen.

« Het Souper » is een schrijnend stuk, wellicht niet zo origineel maar van een grote waarachtigheid en een benijdenswaardige peil qua spelmogelijkheden en expressiever-mogen. Dit is rijp en schoon werk; een betere zaal en een ruimer publiek waard.

Klaar Leyre en Raymond Willems hadden de eer de première van dit stuk te mogen vertolken. Zij deden het uitstekend. Misschien is Klaar als Agnes wat vlug te passief en is haar spel op de duur een tikkeltje eentonig. Maar misschien is Raymond als Mijnheer Bernard van zijn kant al te grof en te plat... De duidelijke charge zit zeker in het stuk en regisseur Jacky Tummers, een vriend van de auteur, zal deze zeker niet ver-raden hebben.

Uit dit verglijden naar uitgespro-ken kontrasterende extremen, spruit de komische noot die het stuk vaart geeft en tegelijk zijn zeer eigen toon en betekenis. De wereld waarin beide personages leven is én marginaal én revele-rend. Rudi Geldhof beweegt zich daarin met meesterlijk gemak. Zijn twee vertolkers hebben hem kun-nen volgen tot het bittere einde toe, en we verzekeren u, dit einde is niet gemakkelijk waar te maken.

Bravo dus voor deze al te bescheiden creatie in Vlaanderen. Dit stuk moet hernomen worden, moet volledig tot zijn recht komen. Men moet weten dat R. Geldhof op het voorplan treedt. Of lopen onze werkelijke toneelschrij-vers zo talrijk rond dat men deze nieuwe stem in de wind mag slaan?

J.V.D.

Wrang souper in theater De Kelk

Rudy Geldhof, uitbater van «De Kelk» aan de Langestraat, te Brugge, heeft met «Het Souper», zijn jongste eenakter, bewezen dat hij veel in zijn mars heeft en dat hij ook een «klassiek» psychologisch onderwerp als dit van de menselijke eenzaamheid, aankan.

In «Het Souper» ontmoeten een vrijgezel en een alleenstaande vrouw van omstreeks veertig jaar elkaar op hetgeen beiden zich als een gezellig, avondlijk onderonsje met een romantisch tintje hadden voorgesteld. Spoedig ervaart de kijker dat deze «gok» op voorhand verloren is.

Zij, bediende op dezelfde afdeling van hetzelfde ministerie, verschilt in gedragingen, aard, karakter en levenswijze volkomen van haar «vrolijke» metgezel: de breuk wordt seconde na seconde ontstellen-der...

De ontmoeting ontaardt gaandeweg ondanks alle goedbedoelde maar onhandige attenties van de vrijgezel in een werveling van gemeenplaat-

sen, kwetsende gebaren, toespelingen en antipathie.

Bij de toeschouwer komt het mislukken van elke toenadering en elke poging tot lichamelijke contact over als tragisch en pijnlijk. De kijker ontleedt onbewust de oorzaken van dit onvermogen tot het hebben van diepgaand menselijk contact.

De «stille», beschaafde maar gefrustreerde Agnes en de platvloerse Bernard, die de schijn poogt te redden met gillens, hebben niets met elkaar gemeen. Het slot van het stuk is de vernietiging van een valse hoop waarin geen van beiden geloofde.

Rudy Geldhof en regisseur Jacky Tummers konden rekenen op de overgave en het talent van Raymond Willems — geknipt voor dergelijke rollen — en Klaar Leyre die beide hoofdrollen weergaloos typeerden.

Het burgerlijk decor waarin het souper plaats had was een uitvoering van Willy Decroos, Raf Deruytere en Luk Vandewalle. — Ch

Toneelschrijver Geldhof met nieuw vestzaktheatertje

BRUGGE. — Het „alternatief” theater te Brugge moet het sedert geruime tijd stellen zonder een degelijk toegeruste toneelzaal.

„Theater 19” geraakte er door op drijft maar gelukkig is er nog „De Kelk”, toneelzaal van Rudy Geldhof in een volkse herberg ter Langestraat.

Men kan bezwaarlijk van een knus en gezellig theatertje gewagen, maar bij gebrek aan iets beters waren „De Waag”, „Theater 19” en Malpertuis” uit Tielt wat blij aldaar op te kunnen treden. Zij ledigden de „kelk” tot op de bodem...

Er roert echter was aan de drukke Langestraat: uitbater en toneelschrijver Rudy Geldhof zal tegen het einde van het jaar beschikken over een nagelnieuw vestzaktheatertje met een capaciteit van zowat 80 personen, waar in zeer gunstige omstandigheden zal kunnen gespeeld worden.

Met „Het Souper”, jongste eenakter van Rudy Geldhof, de jonge Bruggeling wiens stuk „Carmen de vamp van Sevilla” nogal ophef maakte, zijn de geestdriftige Brugse toneelliefhebbers die zo laat op het seizoen nog bij de pinken waren, goed aan hun trekken gekomen.

Rudy Geldhof behandelt in dit onbehaagelijk stemmend stuk op Tragi-komische wijze de menselijke eenzaamheid en het schrijnend onvermogen tot contact tussen een nog jonge vrijgezel en een stille vrouw, die een muurbloempje gebleven is.

Van een gezellig en romantische onderonsje komt niets terecht: gedragingen, karakters en bedoelingen van het paar botsen zo grotesk tegen elkaar op dat een breuk onafwendbaar wordt.

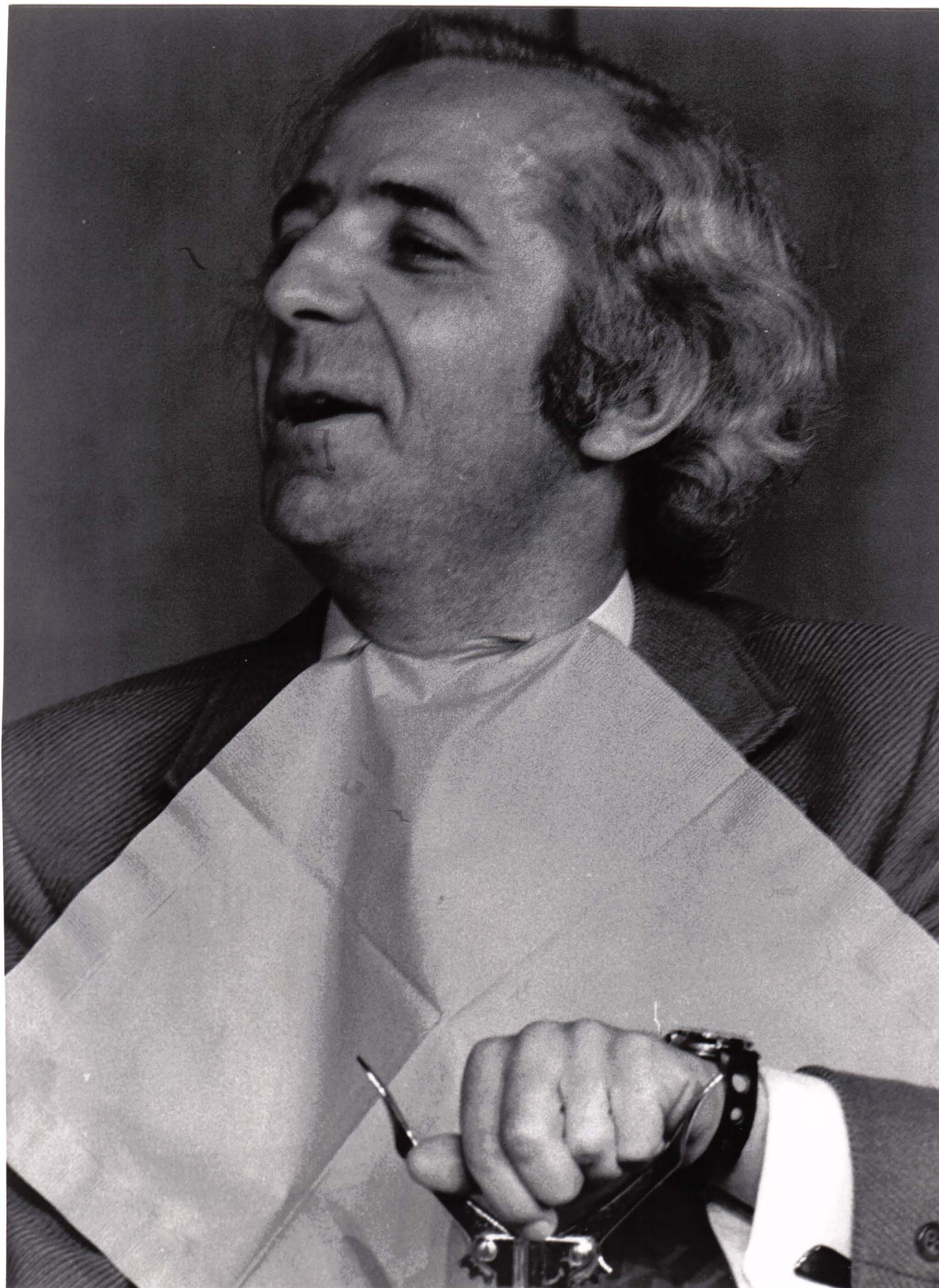
Raymond Willems als Bernard en Klaar Leyre in de rol van juffrouw Agnes typeerden zeer gesdhakeerd hun rollen: vakwerk was dat. De regie was weer van Jacky Tummers met wie Rudy Geldhof blijkbaar zeer graag samenwerkt.

Niets dan lof voor „Het Souper” behalve voor het al te sentimentele speeldoosmuziekje bij de aanvang en het einde van het stuk.



















tweemaandelijks tijdschrift van het nationaal eigentijds teater gent v.z.w.
(vroeger kelderteater arca)
met medewerking van het ministerie van nederlandse kultuur, de stad gent
en de provincie oost-vlaanderen
zevende jaargang nr 5 - 28 februari 1977
verantwoordelijke uitgever: jo decaluwe, kammerstraat 14, 9000 gent

HET SOUPER

VAN RUDY GELDHOF

VANAF 10 MAART

juffrouw agnes en mijnheer bernard zijn allebei bediende op het ministerie van het gezin. zij gaan het personeelsfeestje voorbereiden om de pensionering van hun chef te vieren. zij zijn allebei niet meer van de jongste, niet getrouwd en allebei zeer doordrongen van de normen en gewoonten van onze maatschappij.

zij hebben beide meer van het feestje verwacht. hij heeft rozen mee en wijn. zij heeft een soupetje klaar gemaakt. allebei proberen ze op hun manier het soupetje tot iets meer te laten uitgroeien...

'HET SOUPER' werd vorig jaar reeds opgevoerd door teater malpertuis uit tielt. door deze opvoering kreeg rudy geldhof een nieuwe visie op zijn eigen stuk. het gevolg was dat hij zijn stuk ging herschrijven. het resultaat daarvan wordt nu door arca-net opgevoerd.

rudy geldhof gebruikt de humor om de heel menselijke problematiek van de twee hoofdpersonages aan de man te brengen. het hele stuk door zien we de angstig-komische belevenissen van agnes en bernard. maar zijn wij niet allemaal even komisch?

de auteur

de bruggeling rudy geldhof schreef reeds verscheidene stukken. hij debuteerde met 'mijn vakantie met blomme'. in het seizoen 1974-75 werden zijn 2 eenakters 'buurt' en 'de geit' opgevoerd door n.v.t. de waag uit antwerpen. het jaar daarop volgde, in hetzelfde teater 'carmen, de vamp van sevilla', dat hij samen met regisseur jacky tummers schreef. in 1976 werd 'het souper' door malpertuis tielt opgevoerd.

rudy geldhof bereidt nu 'eenentwintigen' voor, een nieuw toneelstuk dat hij in opdracht van n.v.t. de waag schrijft, en 'vrouwen'. dit laatste werk zal opgevoerd worden in zijn eigen, onlangs geopende teater 'de kelk', dat hij samen met de regisseur jacky tummers en de beeldende kunstenaar leo hubrecht exploiteert.

met greta van langendonck en anton cogen

dekor: annemie de lobel / produktieleiding: jo branteghem

regie: winny enghien

WERELD
VAN DE
CULTUUR

Malpertuis Tielt
en Arca-Net Gent

Rudy Geldhofs Vlaamse variaties op Franz Xaver Kroetz

« Het Souper » dat vorig seizoen te Tielt in Theater Malpertuis is opgevoerd en nu in première gegaan is in Arca-Net te Gent, is een stuk dat lichtjes met lokale varianten moet worden omgewerkt telkens als het enkele kilometers verder reist. Twee bedienden bij het ministerie van het gezin bereiden een personeelsfeestje voor ter gelegenheid van de pensionering van hun chef. Hij, vrijgezel van landelijke afkomst, vrolijke Frans in cafés en op huwelijksfeesten. Zij, stadsmeisje van veertig jaar, typische oude vrijster in een keurig modern flatje waar 's zondags neefjes en nichtjes op bezoek komen. Voor beiden bestaat de wereld uit enkele vierkante kilometers.

Na het stuk kan de toeschou-

wer zich niet voorstellen dat de actrice (Greta van Langendonck) in het dagelijkse leven niet altijd is zoals ze in het stuk te zien was. En we zijn er: dit hyperrealistisch stuk leert ons niets nieuws, er gebeurt amper wat, gastvrouw en bezoeker (Anton Cogen) zijn beiden even onwennig, maar de toneeltijd is gelijk aan de werkelijke tijd, elk woord en elke activiteit gebeuren precies zoals in de werkelijkheid. De verdienste van de auteur als scherpe observator, die de waarachtigheid in de tekst volkomen beheerst, van de regisseur die oor en oog gehad heeft voor het minste detail, van de acteurs die taktvol zonder theatraliteit moeten spelen is niet te onderschatten, want de toeschouwer moet zonder het te merken gedwongen

worden — door de kwaliteit van alle momenten! — neer te buigen over de alledaagse menselijkheid van de personages, hij moet in hun levensklimaat willen onderduiken, hij zal aangegrepen worden door hun kleine of grote ellende, door hun kleine en grote belachelijkheid.

Aanvankelijk denkt de toeschouwer dat alleen moet gelachen worden en dan kan zijn kritische zin misschien rebelleren: kon het niet pittiger? Echt gespeeld is niet alles! Als op het toneel gegeten wordt en de toeschouwer het door heeft, dat de tijd nu niet vlugger zal lopen dan in werkelijkheid, dan is hij al volop aan het genieten. Iets als liefde voor eenvoud en waarachtigheid is in hem wakker geworden, ja, zelfs een grote tederheid voor het authentieke Vlaams (geen dialect, wel streekgebonden Vlaams) dat hier gesproken wordt, en voor de waarachtige volkse « beschaving », die naargelang het gezichtspunt van de observator « benepenheid » of « kleinburgerlijkheid » zou kunnen heten.

Het Vlaamse stuk van Geldhof heeft een voorgeschiedenis, die niet zonder belang is in verband met deze daad van psychologische barmhartigheid. We kennen de stukken met weinig of zonder woorden van Werner Xaver Kroetz (niet te verwarren met « Baas boven baas » van Handke, dat machtsverhoudingen voorstelt en een zeer sterke ontwikkeling). Zij willen ruwe menselijke materie in volstreekte intimiteit tonen. Men kijkt er naar als een voyeur met een zeker onbehagen en terzelfder tijd met de volstreekte zekerheid dat sterk theater nuttig werk verricht.

De Vlaamse auteur heeft « Het souper » geschreven na het zien van « Wunschkonzert » van Kroetz in Malpertuis geregisseerd door Jacky Tummers... als een voorgeschiedenis. Een stuk dat één enkel bewogen dialoog is. Rimpels in een aquarium. De auteur, die weliswaar door Tummers geholpen werd, beschikt zeker over dramatisch talent.

N. VERSCHOORE

N.E.T.-souper: geestig maar oppervlakkig

GENT. — Donderdagavond heeft in het N.E.T. de première plaats gehad van « Het Souper », een recent en lang niet onverdienselijk werk van de 33-jarige Bruggeling Rudy Geldhof, die onlangs in de reiestad met een eigen theatertje van wal stak en reeds eerder in de toneelliteratuur zijn intrede deed met « Mijn vakantie met Blomme » en « Carmen, de vamp van Sevilla ».

« Het Souper » is het verhaal van een mislukte toenaderingspoging tussen Agnes en Bernard, beiden bedienend op een ministerie, beiden ongehuwd en tegen de veertig aan. De evocatie die Greta van Langendonck en Anton Cogen o.l.v. Winnie Enghien daarvan in N.E.T. brengen is genietbaar door haar humoristische accenten, maar zij treft geen doel omdat de pijnlijke ondertoon van deze tragikomedie vrijwel volledig wordt weggespeeld. In dat opzicht kwam de montering van het stuk door Malpertuis in mei vorig jaar (met Klaar Leyre en Raymond Willems) veel beter over.

Agnes en Bernard, zoals de auteur ze in zijn tekst situeert, stammen uit twee totaal verschillende milieus, en hun betrekking op het ministerie is eigenlijk het enige wat zij gemeen hebben. Hun toenadering verloopt dan ook met horten en stoten, met wisselende buien van sympathie en afkeer. Dat op de scène te brengen vereist een subtiel spel, dat in de N.E.T.-voorstelling niet werd bereikt. De oorzaak daarvan ligt voor een groot deel in een ongelukkige casting. Greta van Langendonck heeft niet de psyche om de kleinburgerlijk geborneerde maar gevoelige, en nog steeds op een huwelijk hopen Agnes moeiteloos op scène te zetten. Bijgevolg gaat zij de hele voorstelling door op techniekjes spelen waardoor, hoe goed zij die kneepjes ook kent, haar te nadrukkelijke spel resulteert in de populaire en pasklare parodie van de oude vrijster, eerder dan in een Agnes-figuur van vlees en bloed. Anton Cogen komt er in dat opzicht beter van af, maar ook hij maakt te nadrukkelijk

gebruik van stopwoordjes, tics e.d.m.

Voor dit alles zijn niet uitsluitend de acteurs verantwoordelijk. Regisseur Enghien had hier de nodige vingerwijzingen moeten geven, en het spel meer in de hand houden. Zoals de regie trouwens ook verantwoordelijk is voor de geringe diepgang van het spel. Iets wat bv. scherp tot uiting komt in de slotscène van « Het souper », wanneer Bernard tot handtastelijkheden wil overgaan: te oppervlakkig en te snel, waardoor de dramatische climax, de scherpte van de breuk achterwege blijft en de voorstelling als een kaars uitdooft.

Slotsom: de N.E.T.-versie « Het Souper » is niet geslaagd. Het decor van Annemie Delobel lukt er wel in het garage-aspect van de zwart gapende N.E.T.-ruimte te doen vergeten en de sfeer van een knusse living op te roepen en de komische aspecten van « Het Souper » worden benadrukt waardoor binnenpretjes gewaarborgd zijn. Maar deze versie verheft het bijkomstige, nl. datgene wat de tragische ondertoon moet relativiseren tot het belangrijkste en zodoende haalt zij op verre na niet uit het stuk wat erin steekt.

G. Meuleman

Arca-NET: "Souper" in tragikomisch

GENT (Van onze toneelrecensent). — Uit de lektuur van een paar stukken van de jonge Brugse toneelauteur Rudy Geldhof bleek duidelijk dat deze artiest bijzonder knap is in het profileren van types, in het wekken van dramatische spanning, in het schrijven van een levendige dialoog en in het scheppen van tragikomische situaties.

Vrijdagavond werd in het Arca-Net-teater de première gebracht van Geldhofs «Het souper». In vele opzichten werd deze produktie een sukses.

In voornoemd werk konfronteert Geldhof twee eenzame figuren, beiden bediende in een ministerie. Ter gelegenheid van de pensionering van hun chef zullen deze vrijgezellen een personeelsuifje voorbereiden. In haar keurig appartement ontvangt de schuchtere Agnes de eerder boertige grollenmaker Bernard. Twee ziellige personages, diep ontgoocheld, zoekend naar houvast en kontakt, hunkerend naar tederheid, genegenheid en liefde, vastgevroren in hun verweer-pantser.

Vóór, tijdens en na het in alle opzichten mislukt souper zijn we getuige van een tragikomisch zoeken en tasten, van een krampachtige poging tot kommunikatie.

Die twee figuren zijn verbazend scherp getekend: antipoden en toch ergens elkaar rakend, uiteenlopend en toch verwant.

Hun avondje is uitzonderlijk aangrijpend geschetst. De spanningen, relaties en situaties worden voortreffelijk opgeroepen.

Toneel steunend op onvervalste dagelijkse realiteit. Een krachtige en boeiende tranche de vie die het publiek amuseert, ontroert en tot naniijmeren aanspoort. De montering is degelijk tot en met.

Sobere, stijlvolle en schrandere regie door Winny Enghien. Fraaie in- en aankleding.

Ongemeen goede vertolking door

Anton Cogen die voor de zoveelste maal het bewijs levert van zijn veelzijdig typeringsvermogen en talent. Hij akteert sterk, telkens tot op het randje van de charge. Ik hoop dat hij in alle opvoeringen de overdrijving zal weren.

Buitengewoon verrassend is Greete Van Langendonck. Zij typeert met ongewone trefzekerheid, met zin voor fijne nuances, met feeling voor het beslissend detail.

Een prestatie waarmede ik deze aktrice van harte feliciteer.

Deze voorbeeldige Vlaamse produktie heeft recht op ruime belangstelling. Rik Lanckroek

Een klein- kunstig „Souper”

De Standaard 10-3-77

GENT. — Na het zien van Kroetz «Wunschkonzert», waarin een oude vrijster zelfmoord pleegt, schreef de 33-jarige Bruggeling Rudy Geldhof een soort voor-geschiedenis van dit drama: «Het souper». Het stuk werd vorig seizoen gecreëerd door het Tieltsse kamer-teater Malpertuis en nu door het NET opgevoerd.

In Tielt werd deze vrij knap getekende verhouding tussen twee hardnekkige vrijgezellen die tevergeefs proberen aansluiting bij elkaar te vinden, beheerst vertolkt, met een behoorlijke dosering van tragi-sche en komische elementen. In het NET werd het stuk echter bovenmatig overgoten met het sausje van de komedie, waar-door het werk veeleer op een kanaretnummer met smartlap-ingredienten gaat gelijken.

Een alleenwonende juffrouw ontvangt een kollega-vrijgezel om samen het feestje voor te bereiden ter ere van een kan-toorgezel die met pensioen gaat. De kollega-vrijgezel zowel als de juffrouw blijken allebei zoveel tics te hebben opgedaan en karaktermisvormingen te ge-volge van hun verschraald af-fektief leven, dat een toenade-ring tussen beiden — hoezeer zij dat ook willen — is uitge-sloten.

Greta van Langendonck speelt de juffrouw en Anton Cogen de «ondernemende» kol-lega. Het wordt in het NET alle-maal dik in de verf gezet, er wordt zwaar gechargeerd en het komt vaak in de buurt van de karikatuur. «Het souper» blijft het bekijken waard maar het is in Gent veeleer klein-kunst geworden dan toneel. (dd)

Ongesausd «souper» in Gents N.E.T.

Sa3. v. Antw 17-3-77

Te Gent ging in het Nationaal Eigentijds Teater de première van «Het Souper» van Wim Geldhof. De auteur heeft het stuk na de vroegere creatie in «Malpertuis» te Tielt enigszins aangepast en voor de opvoering er van werd een gans andere ploeg gekozen: de regie is van Winny Enghien, het charmant maar veel te groot decor van Annemie De Lobel, en de twee acteurs luisteren naar de namen Greta van Langendonck en Anton Cogen.

De auteur verklaart dat hij «Het Souper» geschreven heeft na het zien van «Wunschkonzert» van Franz Xaver Kroetz. Hij voelde zich geroepen om er de voorgeschiedenis van te maken. In het stuk van Kroetz is een oude juffer te zien die de ganse dag in het Ministerie werkt en 's avonds thuis, eenzaam, met niets om het lijf ten onder gaat. Er wordt daar geen woord in gesproken. In het stuk van Geldhof wordt niets anders gedaan dan over en weer gebabbeld, zonder diepgang, zonder spanning, het echte probleem blijft op behandeling wachten.

Voor deze ouder geworden «kollega's» van het ongelijke geslacht elkaar te vertellen hebben, bestaat op hun bureel toch ruim tijd genoeg. Het komt vreemd voor dat zij slechts de avond waarop de ene door de andere op een klein souper uitgenodigd wordt, met elkaars doen en laten kennis maken. Cogen heeft wel wat typering meegekregen, maar Greta Van Langendonck pruilt haar avond uit. Zij is blijkbaar van het type «men vraagt daktylo kunnende breien om boodschappen te doen».

Er komt inderdaad geen diepgaand en louterend contact, omdat de auteur het stuk te dicht bij het fait-divers houdt, en geen intrige kan vinden. Het blijft bij literatuur, bij teksten die wel enigszins psychisch bij het personage aansluiten. Het gegeven is in se dramatisch, en Geldhof heeft de kans niet te baat genomen die hem bovendien in dit opzicht bij het afscheid in de slotscène geboden was. De acteurs, die nochtans niet uit hun toon waren gevallen, stonden er met lege handen bij.

Er zijn nog vertoningen op 17, 18 en 19 maart, en verder elke dinsdag en woensdag in april, telkens te 20 u.

Informatieblad
Tweemaandelijks tijdschrift van
Teater De Kelk vzw, Brugge
2e jaargang, nr 2
Verantwoordelijke uitgever:
R. Geldhof, Langestraat 69, Brugge

TEATER DE KELK

LANGESTRAAT 69, BRUGGE

„HET SOUPER”

van RUDY GELDHOF

REGIE: JACKY TUMMERS

MET: RITA LOMMÉE & RAYMOND WILLEMS

Productie: TEATER DE KELK
Technische realisatie en decor: LEO HUBRECHT
Affiche: MIETJE DENOLF
Fotografie: WALTER BAES



DE VOORSTELLINGEN HEBBEN PLAATS IN DE NIEUWE TONEELZAAL
(80 plaatsen)



SPEELDATA

ZONDAG 11 DECEMBER
ZONDAG 18 DECEMBER
DONDERDAG 22 DECEMBER
VRIJDAG 23 DECEMBER
DONDERDAG 29 DECEMBER
VRIJDAG 30

DONDERDAG 5 JANUARI
VRIJDAG 6 JANUARI
ZONDAG 8 JANUARI
VRIJDAG 13 JANUARI
telkens om 20u30

KAARTEN: 120 fr. (Stud., groepen en CJP: 100 fr.)

RESERVATIE: Boekhandel Raaklijn, Noordzandstraat 24, Brugge - Tel. (050)33.67.20
Teater De Kelk, tel. (050)33.28.77 - Dagelijks van 15u00 tot 24u00



DE PERS OVER „HET SOUPER”

„Het Souper” werd twee jaar geleden geschreven. Sedertdien werd het opgevoerd door Malpertuis-Tielt in 1975 (met Klaar Leyreen Raymond Willems, in regie van Jacky Tummers) en door Arca-Gent in 1976 (met Greta Van Langendonck en Anton Cogen, in een regie van Winnie Enghien).

Ziehier een greep uit het vele goeds dat de pers schreef over „Het Souper”:

„Het Souper is een schrijnend stuk, wellicht niet zo origineel maar van een grote waarachtigheid en een benedingswaardig peil qua spelmogelijkheden en expressievermogen. Dit is rijp en schoon werk; een betere zaal en een ruimer publiek waard” . . .

„Bravo dus voor deze al te bescheiden creatie in Vlaanderen. Dit stuk moet hernomen worden, moet volledig tot zijn recht komen. Men moet weten dat R. Geldhof op het voorplan treedt. Of lopen onze werkelijke toneelschrijvers zo talrijk rond dat men deze nieuwe stem in de wind mag slaan?”

Jan Van Damme in Het Brugsch Handelsblad 1975.

„Het werk van de Vlaamse schrijver kan o.i. best de vergelijking met menig, pretentieuzer, buitenlands stuk doorstaan. De thematiek is niet zo bijster origineel, zelfs hier en daar cliché-matig, maar de psychologie van de personages is knap uitgewerkt. De opbouw van het stuk is eenvoudig maar doelmatig”.

M. Van Nieuwenbergh in De Standaard, 1975

„Niets dan lof voor Het Souper”

Saccasyn in De Nieuwe Gids, 1975

„De verdienste van de auteur als scherpe observator, die de waarachtigheid in de tekst volkomen beheerst, van de regisseur die oor en oog gehad heeft voor het minste detail, van de acteurs die taktvol zonder theatraliteit moeten spelen is niet te onderschatten”.

N. Verschoore in Het Laatste Nieuws, 1976

„Toneel steunend op onvervalste realiteit. Een krachtige en boeiende tranche de vie die het publiek amuseert, ontroert en tot meemijmeren aanspoort”.

Rik Lanckrock in Vooruit, 1976

„HET SOUPER”:

De vrijgezellen juffrouw Agnes en mijnheer Bernard werken beide op het ministerie van Volksgezondheid. Dit gedurende jaren en zonder ooit veel contact met elkaar te hebben gehad. Nu bereikt een chef de pensioengerechtigde leeftijd. Mijnheer Bernard, die van landelijke afkomst is, en bekend staat als een vrolijke Frans in cafés en op huwelijksfeesten, zal instaan voor wat animatie op het geplande afscheidsfeestje. Juffrouw Agnes zal hem daarbij helpen. Om dit alles op punt te stellen, nodigt Agnes Bernard uit op haar flatje. Zij heeft er zelfs een etentje, een tête-à-tête bij bedacht. Van bij de aanvang van dit soupetje zijn de verwachtingen van beiden zeer groot, zowel van de grollen verkopende Bernard, als van de kleinburgerlijke geboorneerde maar gevoelige en nog steeds op een huwelijk hopende Agnes. Maar... de toenaderingspogingen tussen deze twee mensen die op effectief vlak totaal zijn dichtgegroeid, lijken eerder op een sisser uit te lopen. Het klasseverschil, de maniakale trekjes aangekweekt door het vrijgezellenleven staan een spontane toenadering in de weg...



Neem „Het Souper” mee naar huis

De integrale tekst van „Het Souper” wordt U voor de voorstellingen als programmaboekje te koop aangeboden. Prijs: 40 fr.

MAANDAG 23 en 30 januari:

„MIJNHEER KAREL”

van de Weense auteurs Qualtinger en Merz
Bewerking: Rudy Geldhof
Regie: Jacky Tummers
Gespeeld door Werther van de Sarren

De oude, met zijn gezondheid sukkelende mijnheer Karel heeft een „rijk” verleden, zo vindt hij van zichzelf.

Over dit verleden vertelt hij aan een jonge kollega van hem, terwijl ze werkzaam zijn als magaziniër in een grootwarenhuis. De rijkdom waar mijnheer Karel het over heeft, slaat vooral op de vrouwen die hij bezeten (of ontgoocheld) heeft en op zijn politiek engagement (of opportunisme) tijdens zijn jonge jaren. Hij heeft het vooral over zijn periode als collaborateur tijdens de Tweede Wereldoorlog...

„Mijnheer Karel”: Het beeld van een gelijktijdig meedogenloze en meelijwekkende figuur...

RUDY GELDHOF

Toneelwerken:

- „Mijn vakantie met Blomme”
- „Buurt” en „De Geit” (NVT De Waag '75)
- „Carmen, de vamp van Sevilla”, in samenwerking met J. Tummers (NVT De Waag '76)
- „Het souper” (Malpertuis Tielt '76, Arca '77 en De Kelk '77)
- „Eenentwintigen” (NVT De Waag '77)
- „Mijnheer Karel” naar Qualtinger en Merz (Kafka en De Kelk (jan. '78)
- „Villa Madonna” Co-productie De Kelk-De Waag (feb. '78)



Raymond Willems

Akteur sedert 1957, in Centrum voor Theaterstudie, Antigone, BRT, Malpertuis Teater 19...

Belangrijkste rollen:

- De kale zangeres (Ionesco)
- Fando en Lis (Arrabal)
- De bruiloft (Brecht)
- Twee kippen slachten (A.Poss)
- Play Strindberg (Dürenmatt)
- De maraton (C. Confortes)
- Het autokerkhof (Arrabal)
- Het machtige reservoir (Terson)

JACKY TUMMERS

Studeerde aan het Max Reunhardt Seminar te Wenen. Sinds 1969 werkzaam als regisseur.

Deed o.m. werk van Peter Handke, Samuel Beckett, Alfred Jarry, Hugo Claus, Joe Orton, Heinrich Henkel, Fr. X. Kroetz, Howard Brenton, E. Asselbergs, Sartre, Fassbinder, R. Geldhof.

Regisseert dit seizoen nog in Teater De Kelk „Mijnheer Karel”, „Villa Madonna” en „Oude Suksessen”.

RITA LOMMÉE

Is sedert 1962 werkzaam als free-lance aktrice, in Centrum voor theaterstudie, Korrekelder, Antigone, Vertikaal, BRT, Teater 19, De Kelk...

Belangrijkste rollen:

- Fando en lis (Arrabal)
- Jij met je wolken (E. Westhal)
- De schaduw van de vrijsschutter (S. O' Casey)
- Honigsmaak (Shelagh Delaney)
- Een eindeloze liefde (A. Roussin)
- De nonnen (Manet)
- Huis Clos (Sartre)
- De eerbiedige lichtekooi (Sartre)
- Het ei (Marceau)
- De geliefdestem (Cocteau)
- Speelt in februari de hoofdrol in „Villa Madonna” in Teater De Kelk.



“HET SOUPER” in “De Kelk”

Van zondag 11 dec. a.s. af loopt in de nieuwe toneelruimte van teater «De Kelk» de opvoering van «Het Souper» van Rudy Geldhof. Het stuk, dat twee jaar geleden geschreven werd, stond al op de affiche van Malpertuis Tielt en van Arca Gent, en oogste een reeks lovende perskritieken.

De inhoud kan bondig als volgt geresumeerd worden. De vrijgezellen juffrouw Agnes en mijnheer Bernard werken beiden sinds jaren op het ministerie van Volksgezondheid en dit zonder ooit veel contact met elkaar te hebben gehad. Nu bereikt een chef de pensioengerechtigde leeftijd. Mijnheer Bernard, die van landelijke afkomst is, en bekend staat als een vrolijke Frans in cafés en op huwelijksfeesten, zal instaan voor wat animatie op het geplande afscheidsfeestje. Juffrouw Agnes zal hem daarbij helpen. Om dit alles op punt te stellen, nodigt Agnes Bernard uit op haar flatje. Zij heeft er zelfs een entente, een tête à tête bij bedacht.

Van bij de aanvang van dit sou-

peetje zijn de verwachtingen van beiden zeer groot, zowel van de grollen verkopende Bernard, als van de kleinburgerlijk geboorneerde maar gevoelige en nog steeds op een huwelijk hopende Agnes. De toenaderingspogingen tussen deze twee mensen die op affektief vlak totaal zijn dichtgegroeid, hebben echter weinig kans om resultaat te bereiken. Het klasseverschil, de maniakale trekjes aangekweekt door het vrijgezellenleven staan een spontane toenadering in de weg...

De regie is van Jacky Tummers. Acteurs zijn Rita Lommée en Raymond Willems. Het decor is van Leo Hubrecht.

De première te Brugge gaat zoals gezegd door op zondag 11 dec. Verdere speeldata: 18, 22, 23, 29 en 30 dec. en 6, 8 en 13 jan. 1978, telkens te 20u30.

Kaarten: 120 en 100 fr.
Reservatie in teater «De Kelk», Langestr. 69 te Brugge (tel. 33.28.77) 's namiddags en 's avonds, evenals in Boekhandel Raaklijn, Noordzandstr. 24 te Brugge (tel. 33.67.20).

TOONELBESPREKING

“Het Souper” een overtuigende herneming in “De Kelk”

Teater «De Kelk» heeft «Het Souper» van Rudy Geldhof hernemen. Indien we ons niet vergissen werd deze lange eenakter in 1975 gekreëerd te Tielt (met Klaar Leyre en Raymond Willems en in een regie van Jacky Tummers). In die tijd kwam het stuk ook even naar Brugge in «de Kelk» (de fameuse bovenzaal!) en toen hebben we onze grote waardering voor dit werk neergegevend.

In 1976 nam Arca Gent het stuk over met Greta Van Langendonck en Anton Cogen, in een regie van Winnie Enghien. Thans is het stuk eindelijk ten huize van de auteur terug en vast in «De Kelk», weer in de oorspronkelijke regie, weer met Raymond Willems maar nu is Rita Lommée de derde Agnes, juffrouw Agnes III.

Zondag jl. ging de première door. Voor wie het stuk kende werd het een schitterende bevestiging; de anderen zullen wel zeer aangenaam verrast geweest zijn.

Kunnen we bezwaarlijk in herhaling vervallen, toch heeft het stuk ons even sterk getroffen als destijds. Misschien was het zelfs klarer, duidelijker. De afstand die bestaat tussen Juffrouw Agnes en Mijnheer Bernard lijkt ons groter. Dat het niets kan worden tussen die twee vrijgezellen kan men zo van bij de aanvang raden. Het al te verfijnde decor wijst er reeds op.

Juffrouw Agnes woont in een o zo nette flat en mijnheer Bernard loopt daarin rond als een hond in een kegelspel. Raymond Willems is weer eens in zijn element. Zijn vertolking is rijp en vlot en zeer gevarieerd. Net iets voor hem.

Met Rita Lommée, de nieuwe juffrouw Agnes, liggen de zaken anders. Haar creatie behoort tot het beste van wat we van haar zagen. De wijze waarop zij die gekomplexeerde ouder wordende bureaujuffrouw vertolkt bewijst dat zij de rol diep beleeft.

Ach, zij heeft er veel op gezet opdat die avond iets zou worden;

wie weet zou die mijnheer Bernard de ware Jacob zijn. Haar ontgoocheling is echter dubbel, vooral is zij over zichzelf ontgoocheld, zij weet heel goed dat zij zich illusies maakte over haar eigen persoontje. Zij is een van die mensen die bij voorbaat weten dat zij altijd bij de verliezers zullen staan.

Om dit te laten aanvoelen plus de eenzaamheid plus de kleinburgerlijke wereld waarin zij opgroeide plus het kleine wereldje van veel te lang gekoesterde dromen, moet men primo een goede dramaturg hebben — een pluim voor Rudy — en secundo over een prima actrice beschikken — een pluim voor Rita.

En toch — maar hoort dit niet bij het personage? — ontbreekt het bij haar naar ons gevoelen aan een tikkeltje warmte. Die Juffrouw Agnes heeft Rita Lommée ietwat te veel uitgedroogd. Nog wat verder in die richting gaande zou het stuk gemakkelijker tot een (zeer plezierige?) parodie kunnen uitgroeien. Dit hebben we althans bij deze herneming veel sterker gevoeld dan twee jaar geleden. Het is dan ook de plaats om even de regie van Jacky Tummers te prijzen. Het is natuurlijk een zeer dankbaar stuk, vol beweging, met klimax en antiklimax, met ongelooflijke spelmogelijkheden, maar het juiste ritme, de gepaste toonaard, de dosering van ernst en luim, van sentiment bijwijken, dat kan alleen iemand met ervaring en talent. Tummers is tot hertoe een gedroomde regisseur gebleken voor het werk van R. Geldhof. «Het Souper» is daar een schitterend voorbeeld van.

De première in «De Kelk» kende een grote bijval bij het publiek. Was de zaal niet helemaal vol, de aanwezigen, w.o. schepen Dombrecht, hebben toch warm en langdurig het stuk, de auteur en de twee vertolkers geapplaudiseerd.

Het stuk wordt nog negen maal in «De Kelk» opgevoerd tot vrijdag 13 januari. J.V.D.



Rita Lommée en Raymond Willems maken zich klaar voor een onvergetelijk «souper». Een stuk van Rudy Geldhof dat iedere Bruggeling zou moeten zien.

„Het Souper” in Brugse Kelk

In het knus Brugs teatertje De Kelk werd, na « Eenen-twintigen » een tweede stuk van de jonge en zeer begaafde auteur Rudy Geldhof op het repertoire genomen. In een regie van Jacky Tummers en ditmaal met twee Brugse acteurs: Rita Lommée en Raymond Willems. Net als « De bruiloft » van Brecht is « Het Souper » een stuk, zo gesneden uit het gewone leven, een stuk dat op het eerste gezicht als een leutige komedie voorkomt maar in feite een schrijnende ondergrond heeft.

Men heeft er goed aan gedaan het stuk van Geldhof te hernemen. Het werd al gespeeld door Arca en vorig jaar was het de creatie in Malpertuis te Tielt. Ook in een regie van Tummers maar met Klaar Leyre die het souper voor Raymond Willems klaar maakte. Voor Willems werd het derhalve geen al te zware opdracht: bij Malpertuis had hij de rol van de « zielige amuseur » perfect geassimileerd en zich meteen kunnen ontdoen van de gevaarlijke effectmakerij die zo te pakken ligt. Voor Rita Lommée lag de taak anders en zwaarder: ze moest het type nog verwerken en, gekrispeerd en stil, het alleenstaande vrouwtje uitbeelden dat in het leven alles miste en nu misschien een kans maakt met Bernard Pieters (Willems), de kluchtigaard-met-de-feestneus. Dat Rita Lommée zich zó knap van de opdracht kweet, krijgt nog meer dimensie als men bedenkt dat deze aktrice momenteel twee rollen speelt te Brugge: in Theater 19 is ze de « Lichtekooi » van Sartre en in De Kelk is ze het schuchter ding dat op het bureau in het ministerie de Stille wordt genoemd. Twee totaal verschillende uitbeeldingen en met allebei in de roos.

Het stuk van Geldhof, dat zonder pauze wordt gespeeld is sober en zeer realistisch gemon-teerd, heeft psychologische diepgang en verloopt volgens een draad die de auteur ten zeerste siert. Opvallend ander-deels dat het publiek anderhalf uur lang geboeid wordt door een allereenvoudigst gegeven, het vaak uitbrult bij de koddige

situaties en per slot van rekening een wrange nasmaak krijgt bij het zielig slot.

Het stuk loopt nog op 18, 22, 23, 29 en 30 december. Ook op 5, 6, 8 en 13 januari 1978. (Gn)

Het Souper in De Kelk

BRUGGE. — We hebben schier onvoorwaardelijk ons toneelminnend hart verpand aan Rudy Geldhofs vestzaktheater „De Kelk” aan de Langestraat alwaar we al verscheidene prettige en steengoede toneelavonden hebben meegemaakt. Van theaterdirecteur en toneelschrijver Rudy Geldhof hebben we enkele jaren geleden al „Het Souper” beleefd, stuk dat thans wordt hernomen met een andere rolbezetting, met een Brugs karakter. Het stuk laat zien hoe, hetgeen

een gezellig avondje had kunnen worden tussen twee niet zo jonge mensen, een fiasco wordt. Etikette, ouderwetse beginselen, platvloerse uitdrukkingen, stereotiepe gezegden, frustraties en een gebrek aan wederzijds aanpassingsvermogen veroorzaken de breuk van wat als een verhouding had kunnen groeien.

Vooraf Bernard, de grove vrijgezel met het gouden hart, laat merken dat hij een tehuis en geborgenheid bij een vrouw mist.

Agnes heeft blijkbaar al een mislukking gehad met een verloofde en heeft zich bewust afgesloten voor enige toeschietelijkheid.

Schrijnend stuk in wezen met psychologische diepgang die helaas te veel als komisch „tout court” overkomt. Raymond Willems heeft er een handje van weg om dergelijke rollen met een volkse, „kluchtige” ondertoon te spelen.

Hij schakeert gevat, zodat af en toe toch veelzeggende stiltes vallen.

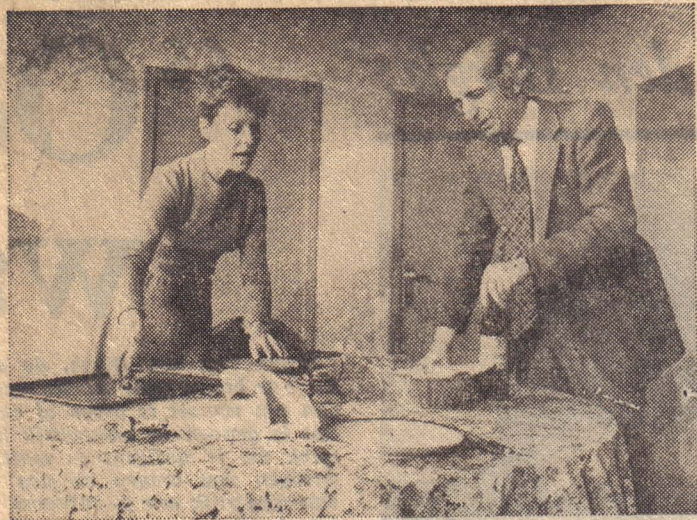
Rita Lommée is naar ons gevoel uiterlijk en innerlijk in dit stuk zo onbewogen dat men het in de plaats van Bernard die haar het hof zou willen maken, al véél vroeger had opgegeven. Pas aan het eind van het stuk huilt zij krampachtig en komt het van haar over dat één der laatste kansen werd gemist.

Het publiek heeft vooral gelachen en zijn tevredenheid over alles geuit.

Het zaaltje van Rudy Geldhof was door Leo Hubrecht prachtig tot een modern appartement omgetoverd en regisseur Jacky Tummers hadden we enkel wat meer de nadruk zien leggen op een tikje méér inschikkelijkheid van Agnes: een scheutje méér nuance dus. „Het Souper” wordt nog tot half januari gespeeld. Plaatsbespreking: „De Kelk”, tel. 33.28.77. — SB



Rita Lommée en Raymond Willems in „Het Souper”. — S.B.



Raymond Willems en Rita Lommeé tijdens «Het Souper»

CULTUREEL PRISMA

Geldhofs «Souper»

in eigen Kelk

Na zijn toneelstuk «Eenentwintigen», dat vrijwel in alle recensies deels of volledig werd geprezen, wordt tot half januari Rudy Geldhofs «Het Souper» in het Brugse vestzaktheater aan de Langestraat hernomen.

Een andere, vertrouwde rolbezetting met Rita Lommeé en Ray Willems, heeft naar ons gevoel de wrange, bittere smaak van het stuk eerder van het tragi-komische naar het kluchtige omgebogen.

In «Het Souper» gaat het in wezen om een communicatiestoornis tussen twee niet zó jonge mensen uit dezelfde werkring, die hetgeen een gezellig avondje had kunnen worden, grondig naar de bliksem helpen.

De oorzaken van dit emotioneel fiasco zijn legio: vrijgezel Bernard is grof, platvloers, onhandig en ongegeneerd, terwijl Agnes zich houderig, geremd en gefrustreerd gedraagt zodat elke toenadering — zeker een sexuele — al van bij het eerste gebaar zinloos wordt.

Raymond Willems heeft (vaak) de lachers op zijn hand: vele toeschouwers grinniken meewarig om uiteindelijk de «charge» als goede gag te beschouwen.

Rita Lommeé hield naar onze mening iets te strak vast aan haar beeld van (ouder) meisje van goede afkomst met extra — burgerlijke opvoeding. Het greintje toeschietelijkheid dat zij opbracht na Bernard beledigd te hebben, mist uitwer-

king — het scenario van Geldhof vereist dit klaarblijkelijk — doordat Agnes zo verstard is.

Hoogstwaarschijnlijk had het machteloze schreien van de alleen achtergebleven Agnes het publiek méér aangesproken, indien zij niet van aanvang tot einde die krampachtige en gevoelsarme houding had aangehouden.

In haar modern appartement, dat van een verfijnde smaak getuigde, paste juffrouw Agnès niet. Dat tastte de geloofwaardigheid aan, maar was mogelijk de «schuld» van de te goede bedoelingen van regisseur Jacky Tummers en decorbouwer Leo Hubrecht die het groteske beoogden. Toch bevelen we «Het Souper» gerust aan. — P.S.

TONEEL

Souper voor fijnproevers

Het heeft niet mogen klikken tussen juffrouw Agnes en mijnheer Bernard, twee bedienden van het Ministerie van Volksgezondheid.

Ter gelegenheid van de openstelling van een chef waren ze als leden van het feestkomitee bijeengekomen in haar stadsflatje nummer zoveel, waar zij totaal aan het vervreemden was en zich onledig hield met kuisen, haar potje koken en TV-kijken. Bezoek ontving ze omzeggens nooit, tenzij van enkele dichte bloedverwanten. In de loop van de jaren was ze in feite zowel geestelijk als lichamenlijk toegroeid, maar ondanks haar mooiste jaren in eenzaamheid aan het voorbijglippen waren, had ze het huwelijksinstinkt nog niet verloren. Op het ministerie noemden ze haar «de stille».

Kollega Bernard kende ze eigenlijk niet zo goed. Ze wist alleen dat ook hij vrijgezel was, een lustige nochtans, enfin, zo zei hij toch. Bernard kwam van de buiten, waar hij op feestjes de lolbroek moest verbeelden om zo'n beetje zijn kost te verdienen en dat deed hij ook met vrucht. Zijn boertige grollen dienden echter vooral als compensatie voor zijn eenzaamheid, en zijn vermeende vrouwenkollektie beperkte zich tot een begerige foto van de buurvrouw-in-bikini.

Op die afspraak bij juffrouw Agnes hadden beiden dan ook hun zinnen gezet met meer bedoelingen dan louter overleg over het komende personeelsfeestje; het was zowat de spreekwoordelijke strohalm.

Agnes had zelfs een soupeetje op stapel gezet, fondue, dat jammerlijk mislukte, zoals de avances van Bernard zelf. Hij toonde zich een olifant in haar porseleinwinkeltje en toen de dooie stadsmus wat opener werd om uitiem nog te redden wat te redden was, was de pret er voor haar tegenspeler al lang af.

We hebben het over de story «Het Souper», bij Teater De Kelk, in de Langestraat te Brugge, een stuk van de hand van de plaatselijke teaterdirecteur Guy Geldhof («directeur» is niet te verstaan in de zin van de man met een dikke sigaar in de mond en een navenante portefeuille), dat reeds speelde bij Malpertuis Tielt in '76 en bij Arca in '77, maar nu als rolbezetting het Brugse volbloedduo Rita Lommée en Raymond Willems, een koppel rasakteurs, wier uitputtende presentatie wij zeer naar waarde konden schatten. Rita bleef op het einde, naar onze smaak, misschien een ietsje te veel bij haar gedwongen stramme houding, maar als vrouw zal zij allicht beter weten hoe in de huid van een dibberige «oude jonge dochter» te kruipen en te gedragen. Nu we toch met bloempjes aan het werpen zijn, willen we dat ook doen aan het adres van regisseur Tummers, en decorman en technische realisator Leo Hubrecht en onze gelukwensen aan Mietje Denolf, die er steeds in slaagt blikvangende en merkwaardige affiches te ontwerpen.

Tenslotte nog iets over de auteur: deze man vermag kennelijk telkens ook kieskeurige en doorwinterde insiders te doen bulderen van het lachen en via realistische scènes, gemeend naar het hart te doen grijpen. Het is geen goedkope sentimentaliteit, noch minder een gesofistikeerde poes-pas, maar deze jonge auteur beheert gewoon de kunst om eenvoudige dialogen te schrijven, die van het begin tot het einde boeien, iets wat aan weinig Vlaamse toneelschrijvers gegeven is en ze lopen al niet zo dik rond.

Vandaar deze vraag: waarom achten zovele doordeweekse Brugse toneelliefhebbers het niet de moeite om ook eens bij Teater De Kelk binnen te wippen? Degenen die het aandurfden, komen in elk geval nog. (D.S.)

Toneel in

Brugse kleine teaters



Sukces voor de Brugse toneelschrijver Geldhof die met «Het Souper» een onverwachte belangstelling boekte.

Het gaat bepaald goed met de kleine Brugse toneelzalen. In Teater 19 werd zojuist «De Bedelaars Opera» van Fassbinder voor het eerst gespeeld terwijl in Teater De Kelk nog twee extra-voorstellingen dienen gespeeld van «Het Souper» van Rudy Geldhof.

Vooraf voor Geldhof is de belangstelling voor zijn klein teater in de Langestraat verheugend, want weinig Brugelingen weten dat ze een toneelschrijver onder hun Belfort hebben.

«Het Souper» is een werk van Geldhof waarmee hij al successen boekte buiten zijn geboortestad. De laatste opvoering van zijn werk in de regie van Thummers en met Rita Lomme en Raymond Willems heeft vandaag vrijdag plaats. Dan volgen nog twee school-

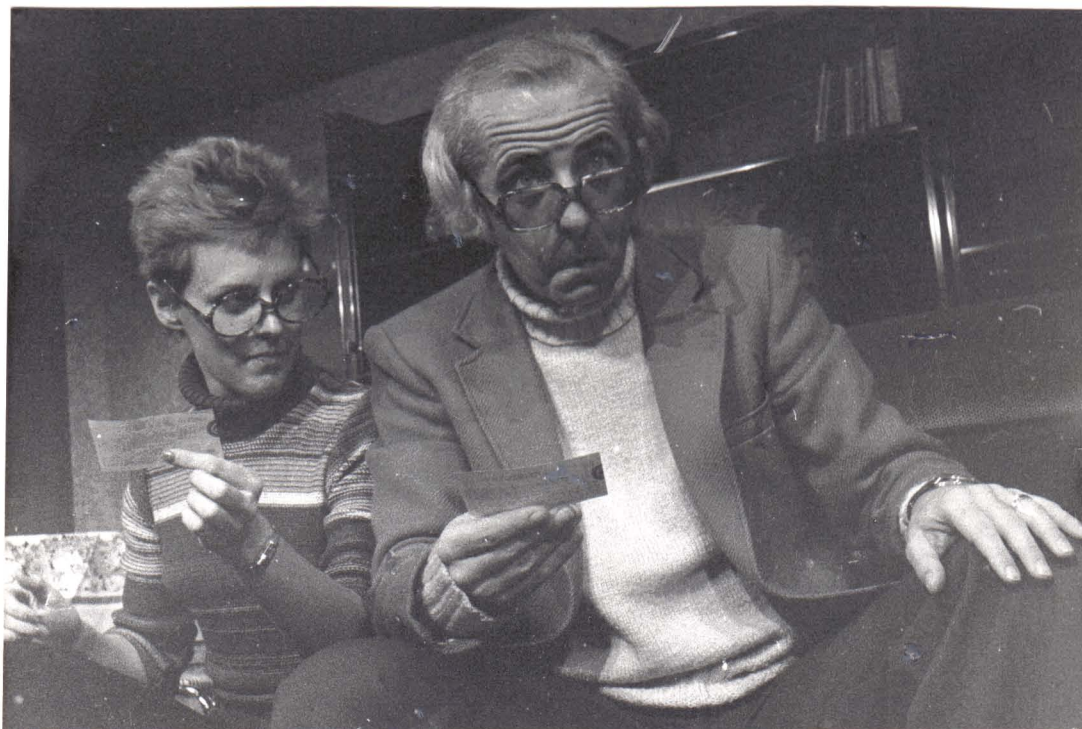
voorstellingen.

Intussen is Geldhof bezig met het schrijven van nog een toneelwerk dat ook in zijn teater zal gecreëerd worden. Er volgt dan later op het jaar nog de voorstelling van «Wunschconcert», een toneelspel zonder woorden met Suzanne Saerens die gedurende anderhalf uur een uitbeelding brengt van de laatste uren voor de zelfmoord van een jonge vrouw.





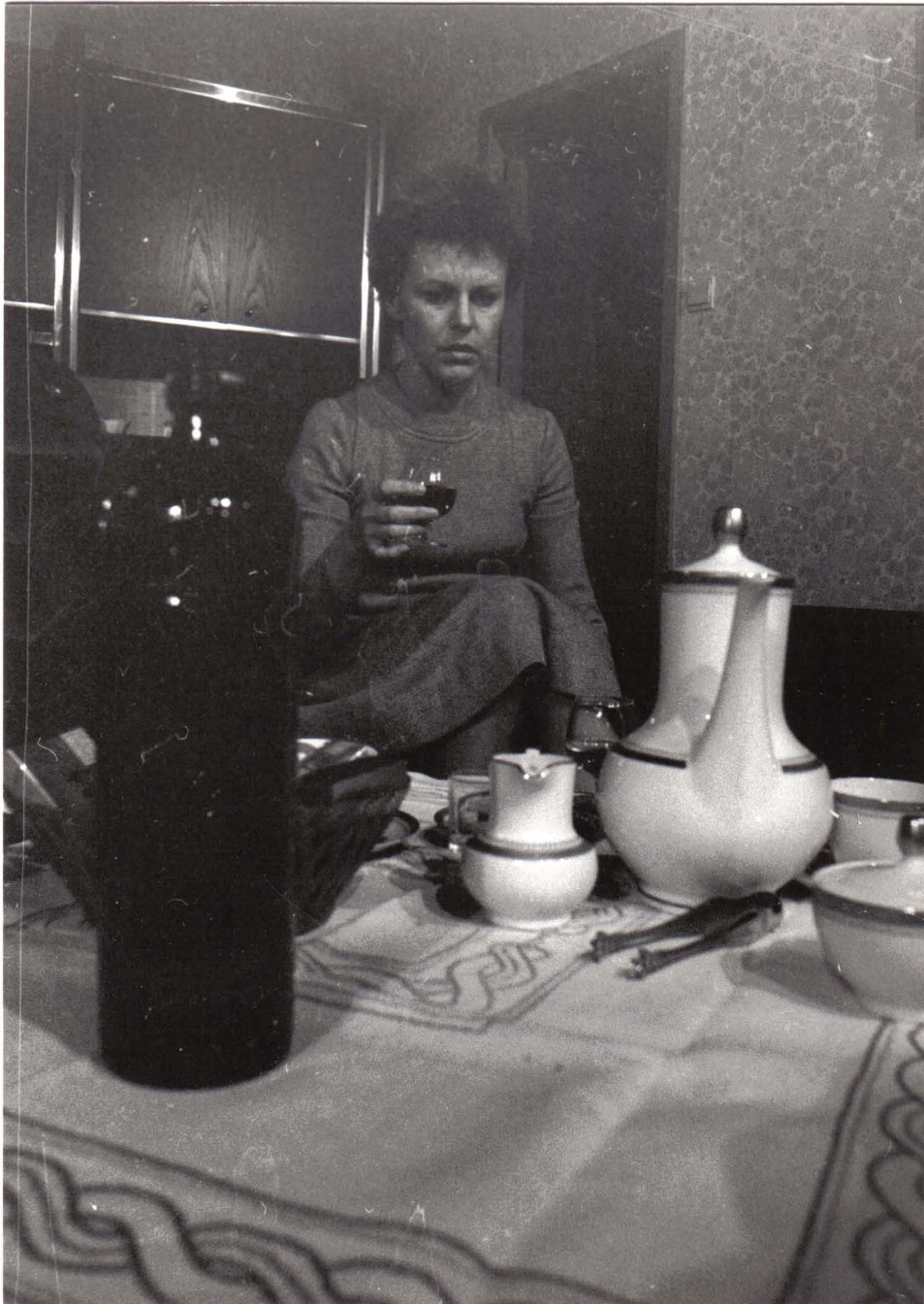


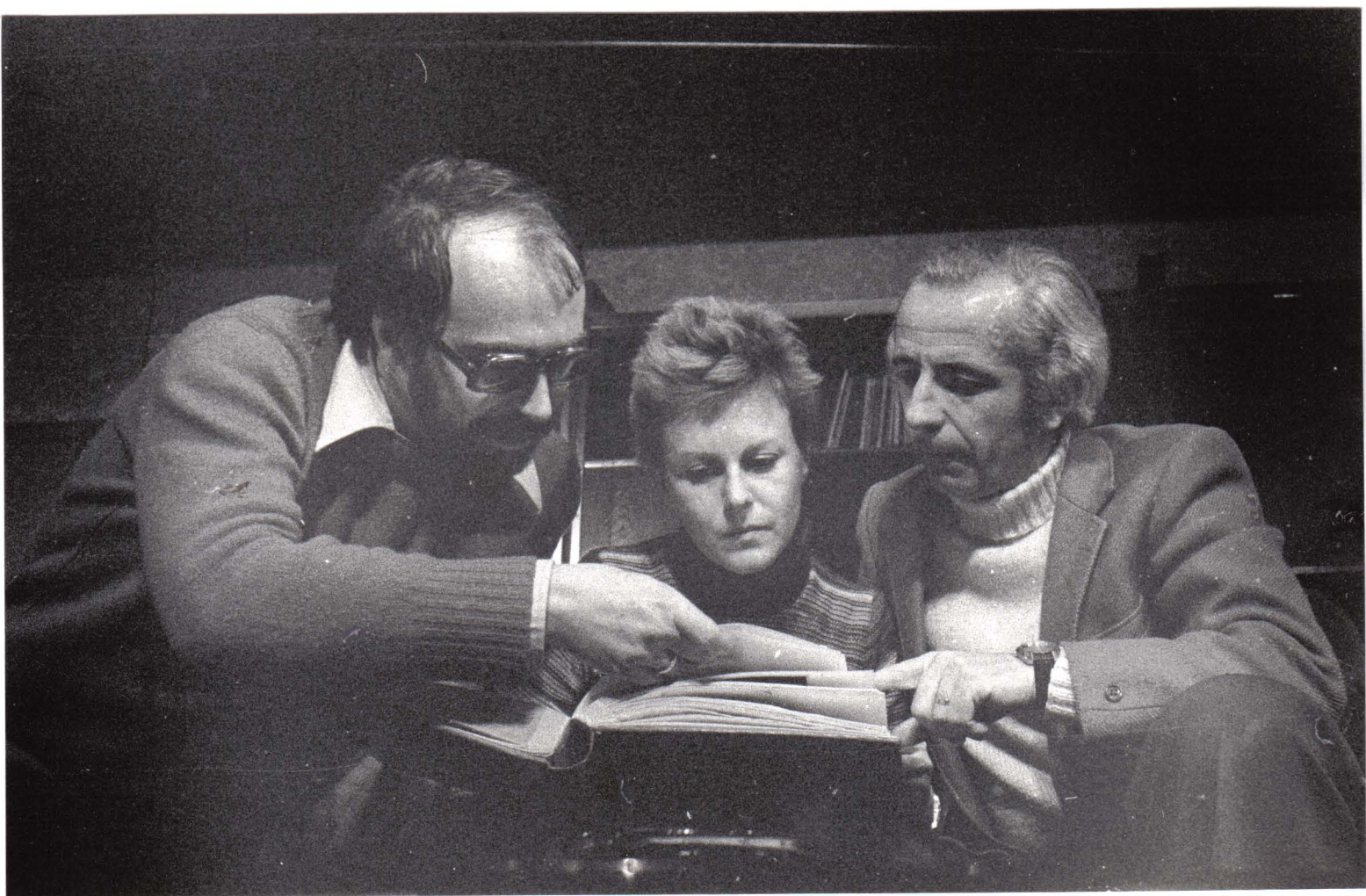














NIEUW VLAAMS TONEEL: ANKERRUITEATER

Het souper

Vanaf dinsdag 9 januari 1979 brengt het N.V.T. de première van «Het Souper» door Rudy Geldhof.

Rudy Geldhof ... een stilaan vertrouwd in de oren klinkende naam van een jong auteur die onweerstaanbaar aan het uitgroeien is tot een zeer boeiend en krachtig toneelauteur, zodanig zelfs dat hij op dit ogenblik reeds gemakkelijk de vergelijking kan doorstaan met een Kroetz, Handke, Fassbinder enz. Een zuiver talent dat alleen nog maar een duwtje nodig heeft vanuit de theaters om helemaal door te breken.

In «Het Souper» confronteert Geldhof twee eenzame figuren, beide bediende in een ministerie. Ter gelegenheid van de pensionering van hun chef zullen deze vrijgezellen een personeelsfuijje voorbereiden. In haar keurig appartement ontvangt de schuchtere Agnes de eerder boertige grollenmaker Bernard. Twee zielige personages, diep ontgoocheld, zoekend naar houvast en contact, hunkerend naar tederheid, genegenheid en liefde, vastgevroren in hun verweerpantsers. In dit stuk zijn wij getuige van een tragikomisch zoeken en tasten, van een kramachtige poging tot communicatie.

Etikette, ouderwetse beginselen, platvloerse uitdrukkingen, stereotiepe gezegden, frustraties en een gebrek aan wederzijds

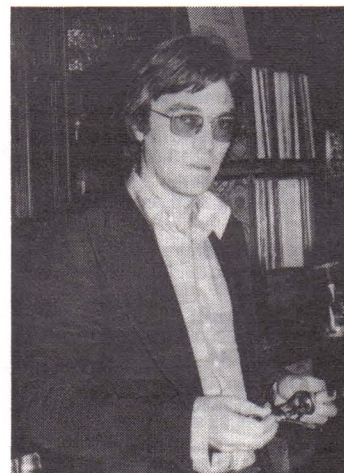
aanpassingsvermogen veroorzaken de breuk van wat als een verhouding had kunnen groeien.

Regie: Jacky Tummers. Met Suzanne Searens als Agnes en Max Schnur als Bernard. Decor en kostuumontwerp: Jan Fabre.
Op dinsdag 9 januari zal tegelijkertijd de H. Van Peene - V. Miryprijs van de V.T.B. aan het Nieuw Vlaams Toneel worden uitgereikt voor zijn inspanningen tijdens het seizoen 1977-1978 ter bevordering van de Vlaamse dramaturgie.

Speelruimte: Ankerruitheater, Ankerrui 38 te Antwerpen.

Reservatie: (031) 33.26.87 tussen 10u.30 en 13 uur (werkdagen) en anderhalf uur voor de voorstelling.

Speeldagen: dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag telkens om 21 uur.



Rudy Geldhof (auteur)

NVT krijgt VTB-prijs voor werk van eigen bodem

SOUPER KLIKT NIET

ANTWERPEN — Werk van eigen bodem: *Het Souper* van Rudy Geldhof, gecreëerd door het Nieuw Vlaams Toneel in het Ankerruimteater. Op de vertolking van Max Schnur na — een flitsende parodie — is er echt weinig goeds over deze voorstelling te vertellen. Spijtig voor de eigen bodem.

Je vraagt je trouwens af wat Rudy Geldhof eigenlijk wilde overbrengen. Het verhaaltje gaat zo: twee niet meer zo jonge vrijgezellen, een man en een vrouw, bedienden op een ministerie, moeten het afscheidsfeest voorbereiden van hun personeelschef, en komen daartoe een avondje samen. Wordt het wat met die twee? Nee, het wordt niets. Het «klijkt» niet, ze krijgen geen contact en zullen ook na de soupetje vrijgezellen blijven.

Het gaat hier dus om eenzaamheid, afstand tussen mensen, moeilijkheid om tot communicatie te komen, en de auteur wilde dat thema op een realistische manier uitwerken. Hij creëerde echter uitgerekend twee personages tussen wie die

kommunikatie al bij voorbaat uitgesloten is. «Hij» is een vrolijke zatladder, het type dat schuine liedjes zingt op trouwfeesten, oppervlakkig, gemoedelijk, volks en plat. «Zij» is een frigde seut, kleinburgerlijk-netjes, behulpzaam maar afgemeten. Kommunikatie tussen die twee is een «faux problème». In het dagelijkse leven zou hun soupetje bij wijze van spreken niet verder geraakt zijn dan het apertief.

Op de scène moet het een hele avond duren. Uit het geforceerde van die situatie vloeit bijna onvermijdelijk toneelmatigheid en langdradigheid voort. Veel dramatische evolutie is er niet, maar de acteurs krijgen volop de kans hun karikatuur in de verf te zetten. Aan Max Schnur was dat wel toevertrouwd: een levensecht manneke, lawaaierig oppervlakkig en ook een beetje triest — het publiek kent zo'n man, lacht met hem, houdt van hem. De nadrukkelijke vertolking van Suzanne Saerens is stukken minder geloofwaardig. Op een moeilijk te definiëren manier voel je dat de afstand tussen de actrice en haar rol veel te groot is. Jacky Tummers regisseert.

Ligt het aan de betrokkenheid van de auteur bij het gegeven. In «Dodo, Merel, Pit en Flo», momenteel in het Fakkelteater, merk je zo dat Pam Gems dringend iets wilde meedelen dat haar echt als mens getroffen heeft, waar ze vol van is. M.i. is het dat wat *Het Souper* mist.

Proporities

Na deze première ontving het NVT de Hippoliet Van Peene-Virginie Miryprijs (50.000 fr.) van de VTB, voor de inspanningen die het gezelschap levert ter bevordering van de Vlaamse dramaturgie. Die inspanning — eigen jonge auteurs een kans geven gespeeld worden — betekent inderdaad ook wat. Maar

men mag toch de zin voor proporties niet verliezen.

In het VTB-orgaan schrijft artistiek directeur Wil Beckers dat '77-'78 het sterkste seizoen was van het NVT, terwijl er in feite slechts één nieuw stuk — *Het Wemelbed* van Walter van den Broeck — in zijn genre een zeker niveau haalde. En in het maandblad *De Scène* wordt Rudy Geldhof voorgesteld als een evenknie van Kroete, Handke en Fassbinder. Jongens! Men doet alsof het Vlaamse toneel er al is, terwijl de weg nog lang is, en bescheidenheid niet alleen de meester siert. (JVH)

Een genietbaar souper

Na de miskleun „In Naam van Oranje” is „Het Souper” van Rudy Geldhof door NVT-De Waag een heuse verademing. De Bruggeling Geldhof is ook de auteur van „Mijn vakantie met Blomme”, „Carmen, de Vamp van Sevilla” en „Eénentwintigen”.

Het is niet de eerste maal dat dit stuk op de planken gezet wordt. Teater Malper-tuis in Tielt bracht het al in 1976 eveneens in een regie van Jacky Tummers, een jaar later werd het in het Gentse Arca-NET teater geregisseerd door Winny Enghien.

verdrinkt. De tegenstelling is enorm, toch hoopt Bernard op een intiemer contact met „juffrouw Agnes”. Door hun onhandigheid, affektieve verdorring en de onmogelijkheid tot echte communicatie en begrip komen ze er beide jammerlijk bekaaid af. Stof voor humor is er overvloedig, vooral van de zijde van Bernard, maar door zijn nonchalance en taktloosheid lukt hij vaker meelijdend gegriinnik uit dan een gulle lach.

De auteur beschikt over dramatisch talent, zijn psychologische karaktertekening en zijn observatievermogen zijn scherp en nauwkeurig. Naar inhoud en vormgeving werd die tragikomedie geschreven en opgezet als een brok rauw realisme. Alle middelen zijn aangewend om het verhaal zo echt mogelijk te doen

lukt het haar aardig een Agnes van vlees en bloed op te voeren.

Het veelvuldig gelach kan een bewijs zijn dat dit vrijgezellendrama van de eenzaamheid door een gebrek aan subtiliteit in de vormgeving aan diepgang inboette. Ter gelegenheid van deze première werd aan het NVT-De Waag de H. Van Peene-V. Miryprijs van de VTB, ter waarde van 50.000 frank uitgereikt, voor de inspanning die zij in het voorbije seizoen leverde ter bevordering van de Vlaamse dramaturgie. Op de enkele uitschieters na, is het brengen van uitsluitend Nederlands-talig toneel in Vlaanderen nog steeds een uiterst ondankbare taak die een dergelijke stimulans best kan gebruiken.

In het Ankerruimteater tot en met 3 maart.

FRANKA DAELS ■



Suzanne Saerens en Max Schnur in „Het Souper” van Rudy Geldhof, door NVT-De Waag in het Ankerruimteater.

„Het Souper” konfronteert twee vrijgezellen, Agnes Vermeulen en Bernard Pieters, voor de eerste maal buiten hun werkkring: het Ministerie van Gezin. Om het afscheidsfeestje voor de personeelschef voor te bereiden komt Bernard naar Agnes' flat. Zij is een stille, ernstige en maniakale jonge dochter, hij is een boertige grapjas, vrolijk Fransje op huwelijksfeesten die zijn eenzaamheid meestal

overkomen. Voor de tweede maal neemt Jacky Tummers „Het Souper” in handen en hij toont oog voor details en sfeerschepping. Het onbehagen en de verveling die op de scène voelbaar zijn verplaatsen zich geleidelijk over naar het publiek dat daardoor niet louter als een koele voyeur toekijkt.

De regisseur had Max Schnur als Bernard wat meer in toom moeten houden want zijn spel is iets te karikaturaal waardoor het op bepaalde momenten een klucht dreigt te worden. De afstand tussen Agnes en Suzanne Saerens is merkbaar groter dan voor haar tegenspeler, maar toch

**KUNST
ADELT**

Koninklijke Toneelkring Kunst Adelt Steenbrugge
speelt in de Toneelzaal van "De Zeven Torentjes",
Canadaring te Assebroek;

Het Souper

van Rudy Geldhof
in regie van Jan Bonne

OPVOERINGEN (Telkens om 20.00 uur):
Vrijdag 16 december 1988
Zaterdag 26 november, 3, 10 en 17 december 1988
Zondagen 4, 11 en 18 december 1988



De inhoud kort

Twee vrijgezellen van middelbare leeftijd, Agnes Vermeulen en Bernard Pieters, zijn al jaren collega's op het Ministerie van Gezin. In al die tijd hebben ze eigenlijk nog maar weinig effectief contact met elkaar gehad.

Tot hun chef met pensioen gaat en er een afscheidsfeestje georganiseerd moet worden. Mijnheer Bernard, die van landelijke afkomst is en zich een stevige reputatie als grapjas op trouwpartijen heeft opgebouwd, zal instaan voor de animatie. De ietwat stijve en deftige juffrouw Agnes zal hem daarbij helpen.

Ze nodigt Bernard uit op haar appartement en verrast hem met een etentje. Beiden verwachten heel veel van dit soupetje. Zowel de geforceerde humorist Bernard als de kleinburgerlijke, geborneerde, maar gevoelige Agnes. Trouwens, zij hoopt nog altijd op een huwelijk, de spreekwoordelijke strohalm.

Maar de toenaderingspogingen dreigen met een sisser af te lopen. Het klasseverschil, de frustraties en de maniakale trekjes aangekweekt door het vrijgezellenbestaan staan een spontane toenadering in de weg.

Deze tragi-komedie steunend op een onvervalste realiteit amuseert, ontroert en zet het publiek aan tot mijmeren.

RUDY GELDHOF, een belangrijk toneelauteur van bij ons.

Rudy Geldhof werd tijdens de oorlog (1942) in Brugge geboren. Tot zijn dertien woont hij met zijn familie in Knesselare. Dan zakt de familie Geldhof naar Assebroek af.

Zijn middelbare studiën in de Grieks-Latijnse humaniora volgde hij tijdens de pioniersjaren van het Onze-Lieve-Vrouwecollege en studeert met de eerste lichtung (waaronder ook BRT-journalist Dirk Lesaffer) af. Na zijn studies verlopen zijn turbulente jeugdijaren volgens het bekende twaalf-stielen-dertien-ongelukken-scenario, gelukkig met een happy-end.

Eerst is Rudy lederbewerker, coupeur en reiziger voor het ouderlijke handschoenfabriekje dat jarenlang aan de Astridlaan in Assebroek werd gerund.

Vanaf 1967 zwerft hij door binnen- en buitenland als seizoenarbeider. In Lourdes verkoopt hij medailles en Mariabeeldjes in een souvenirwinkel. Terug in België pendelt hij als controleur op de pakketboten tussen Oostende en Engeland. Ondertussen is hij ook nog tolk en speelt gedurende tien jaar als midvoor bij voetbalclub Harop Knesselare.

On the road doet hij hopen levenservaring op die hij later in zijn toneelwerk laat doorsijpelen. In 1973 start hij in de Langestraat te Brugge De Kelk op. Hij tovert de voormalige dansgelegenheid om tot een klein theater en is er naast cafébaas en theaterdirecteur ook nog huisauteur. Vanaf dan schrijft hij ongeveer twee stukken per jaar, waarvan er geregeld in het Nieuw Vlaams Theater/De Waag worden gespeeld.

Samen met huisregisseur Jacky Tummers en decorateur Leo Hubrecht vormt hij vanaf 1977 een hechte ploeg. Het gaat goed met De Kelk, want eind 1979 wordt het officieel als D-gezelschap erkend en komt Johan Cloetens (ooit nog regisseur van "Daar gaat de bruid" bij Kunst Adelt) als 'vaste man' het theater runnen.

Nu heeft Rudy Geldhof meer tijd om te schrijven en maakt hij zijn eerste scenario's voor televisie: vertalingen "De Pornofilm" van Helmut Walbert en bewerkingen van onder meer literaire werken, zoals "Cello en Contrabas" naar Maurits Dekker, "De Surprise" naar Belcampo en "Lente" en "Tantes" naar Cyriel Buysse. Ook zijn eigen toneelstukken "Het Souper" en "De Vrije Madam" giet hij in een scenario.

In 1984 besluit Rudy Geldhof uitsluitend van zijn pen te leven. Een gewaagde onderneming. Het is ook het jaar waarin de overheid de subsidies voor De Kelk schrapt. Maar hij heeft twaalf stukken geschreven die regelmatig gespeeld worden en hij krijgt van de Vlaamse Televisie af en toe een niet onaardige opdracht. Rudy Geldhof laat theater en café over en gaat in een ferme in Oedelem wonen. Verloren langs landse wegen staat zijn schrijftafel - bij wijze van spreken - midden in de natuur. Daar kan alleen de telefoon hem storen. Maar hij mist er Brugge en vooral het comfort van de nabije bibliotheek.

Ondertussen gaat in februari 1987 "Het huis van vertrouwen", dat hij in opdracht van De Korre schrijft, in première. Eind van datzelfde jaar komt hij weer in de Langestraat wonen.

Sinds zondag 16 oktober 1988 loopt op ons aller BRT-Televisie "Klein Londen, Klein Berlijn" naar een origineel scenario in zeven delen van Rudy Geldhof. In de loop van volgend jaar zal het feuilleton ook door de Nederlandse Televisie uitgezonden worden. Momenteel is hij druk bezig met het schrijven van een nieuwe zevendelige BRT-serie over de moorden van Beernem onder de titel "De bossen van Vlaanderen" die in 1990 zal uitgezonden worden.

Om nog maar eens te onderlijnen dat Rudy Geldhof een belangrijk toneel auteur is, vermeld ik hier nog een aantal literaire prijzen die hem te beurt vielen: o.a. de Nestor de Tièreprijs, de Provinciale prijs West-Vlaanderen, de Visser Neerlandiaprijs en voor zijn hele oeuvre de Edmond Hustinckxprijs.

Maar niet alleen Vlaamse gezelschappen zijn geïnteresseerd voor zijn toneelwerk. Zo liep zijn "Katanga Diane" verscheidene maanden in Brussel in het Theatre Quat'sous als "Lady Katanga" in een franstalige versie en werd het vorige zomer ook gelauwerd met de prijzen voor de beste productie, vertolking en tekst op het Festival d'Evry in Parijs. In hetzelfde theater wordt "Lady Katanga" hernomen en vanaf december 1988 loopt daar "Het Souper" in een franstalige variatie. "Katanga Diane" wordt momenteel ook in het Duits vertaald door Wolfgang Frieben, terwijl Liliane Wouters bezig is met de Franse vertaling van "De Vrije Madam". Hetzelfde stuk is ondertussen ook naar Hollandse toestanden hertaald en Steven Edward speelt het vanaf 1989 op toernee in Nederland.

Van deze belangrijke en veelzijdige Brugse toneel auteur spelen wij vanavond "Het Souper".
Jan Bonne

Rolverdeling:

Agnes Vermeulen: **Regine Beuckels**
Bernard Pieters: **Luc Vandenbroele**

Naaiwerk: An Taveirne
Tekststeun: Mieke Missinne
Decor: Technische staf van Kunst Adelt
Klankbandopname: Filip Desteckere
Klank: Peter Louagie

Medewerkers:

Grime: Roger en Piet François
Belichting: Robert Callebaut

Grafische vormgeving: Joris Vandenbroele
Decorontwerp, Samenstelling programma-tekst,
Regie: **JAN BONNE**

HARTELIJK DANK AAN:

- M. Lefief-Van De Walle, Philips-Dealer, Gaston Roelandsplein 12, Assebroek.
- Rudy Geldhof en Raymond Willems voor hun inspirerend artistiek advies van ver en dichtbij...
- De sponsors die deze productie financieel hielpen ondersteunen:
Firma Germ. D'Hoore n.v. Brugge - Dameskapsalon "CARICA" Assebroek -
Drukkerij NOVA Oostkamp - "De Toets" Brugge - Cafetaria De Zeven Torentjes
- Centrale verwarming SNICK Oostkamp - Bloemen IRIS Assebroek-Brugge.
- PULLMAN HOTEL Brugge.
- Kredietbank
- **Zakenkantoor DANIEL BONNE, Schaakstraat 66, 8310 Brugge 3,**
Hoofdsponsor Kunst Adelt.

Het komische Souper van Kunst Adelt

De uitzichtloze tragiek van het vrijgezellenbestaan?

ASSEBROEK — Regisseur Jan Bonne van Kunst Adelt heeft de produktie van Het Souper van de Brugse auteur Rudy Geldhof duidelijk als een komedie opgevat. De vrijgezellen-clichés, het uitvergroten van de maniakale trekjes en de vastgeroeste onhebbelijkheden die al in de tekstbrochure aanwezig zijn, werden door de regisseur nog eens extra in de verf gezet. Door de strenge en soms wat al te strakke typering van de personages kregen enkele fragmenten weliswaar een onweerstaanbaar lachwekkend karakter, maar door dit effect ging vaak ook de tragische ondertoon van sommige scènes verloren.

De wat volkse grapjas Bernard Pieters komt op bezoek bij de stijve en deftige Agnes Vermeulen om het afscheidsfeest van hun chef op het ministerie van Gezin voor te bereiden. Beide kollega's-vrijgezellen verwachtten echter ook iets meer van deze avond, juffrouw Agnes heeft immers de fondue klaargezet en ook mijnheer Bernard zet er zijn leukste beentjes voor. Maar als de brandstof voor de fondue ontbreekt begint een reeks vervelende toevalligheden die het gezellig avondje vlug doen ontaarden in een tragische onwennigheid waardoor beide vrijgezellen wellicht definitief uit elkaar gedreven worden.

Maniakaal

De maniakale gewoontes (o.a. de schoonmaakwoede) van juffrouw Agnes worden door Régine Beuckels zeer nauwgezet in het oog gehouden. Maar haar karakter werd reeds van bij de aanvang erg streng getypeerd, zij keek overdreven minachtend neer op de toestanden waarmee ze werd gekonfronteerd en het halstarig weigeren om met een herkenbare „menselijkheid” te reageren op de goedbedoelde verbale, pantomimische of lichamelijke avances van mijnheer Bernard gaven haar interpretatie een weinig natuurlijke typering. Daardoor miste de overgang naar de meer vertede-

rende impulsen in het karakter van juffrouw Agnes elke geloofwaardigheid en kwam de tragische klimaks van de kusscène niet echt tot haar recht omdat het publiek de emotionele wending in het stuk niet kon doorzien.

Luc Vandenbroele verscheen als een overvroljke en stuntelig-vlotte versierder. Hij presenteert de pantomimische grappjes van mijnheer Bernard op een erg aantrekkelijke wijze en slaagt erin wat meer nuances te leggen in het karakter van zijn personage. Niettemin bewoog de acteur zich soms op de grens van overacting en bleven de overgangen van de grappige naar de ernstige facetten in zijn karakter soms wat voorspelbaar en niet steeds overtuigend. Beide acteurs vonden echter wel een precieze timing in de dialogen en getuigden tevens van een sterk gevoel voor pauzes.

Het Souper van Kunst Adelt bevat enkele sprankelende momenten en de acteurs weten het publiek op verschillende momenten ongedwongen aan het lachen te zetten. Maar de overheersend komische uitwerking doet de onderliggende diepe menselijkheid en tragische eenzaamheid die achter het „uiterlijk” van Het Souper schuil gaat heel wat geweld aan en de fundamentele ontroering om de pijnlijke realiteiten van het vrijgezellenbestaan komen helemaal niet meer tot hun recht. (PRO)

Regine Beuckels en Luc Vandenbroele spelen nog voorstellingen van Het Souper van Rudy Geldhof in een regie van Jan Bonne en een produktie van Toneelkring Kunst Adelt, op zaterdag 10 en 17 december en zondag 11 en 18

december, telkens om 20 u. in de toneelzaal van De Zeven Torentjes, Canadaring te Assebroek. Toegangskaarten kosten 140 fr. en 120 fr. en men kan plaatsen reserveren bij sekretaris R. Verstraete (tel. 050-82.38.73).



Een scène uit het nieuwste stuk van Kunst Adelt. (Foto VJB)

Een heerlijk Geldhof/Bonne-souper

Regine Beuckels en Luc Vandenbroele mogen nog vijf keer met zijn tweetjes souperen in de toneelzaal De Zeven Torentjes te Assebroek. Voor Kunst Adelt verzorgt dit glansrijke duo nog zoveel voorstellingen van Bruggeling Rudy Geldhof.

„Het Souper”, in een regie van Jan Bonne, brengt twee vrijgezellen van middelbare leeftijd aan tafel. Ze kennen mekaar slechts oppervlakkig als kollega's bij het ministerie van Gezin. De voorbereiding tot een afscheidsfeestje van hun chef brengt de twee dicht bij elkaar, evenwel niet met een eindresultaat dat je zou kunnen verwachten. Een tragi-komedie dus.

In „Het Souper” brengt Rudy Geldhof twee totaal verschillende karakters op de planken: Agnes Vermeulen (Regine Beuckels) heeft een strenge opvoeding genoten. Ze schrikt bij de minste oneffenheid op het terrein van de elementaire beleefdheid, en eventjes uit-de-band-springen mag je van haar beslist niet verwachten. Dat aanvaardt ze ook evenmin van vrienden en kollega's.

Bernard Pieters (Luc Vandenbroele) bekijkt het leven van de plezierigste kant. Bij zijn bezoek aan kollega Agnes (om de plannen voor het afscheidsfeestje te bespreken) komt het herhaaldelijk tot botsingen, mede door de manier waarop Bernard de riemen steeds maar lossert maakt.

Agnes krijgt het werkelijk op de heupen wanneer de „boertigheid” (interpretatie van Agnes) de spuigaten uitloopt. Bernard is nochtans een joviale kerel die gewoonweg van grapjassen houdt.

Amusant

In zijn totaliteit bekeken, is „Het Souper” voor het grootste deel amusant, aan de ene kant door het overdreven deftige van Agnes en door het andere uiterste van Bernard. Leuke versprekingen, gags, gewoonmenselijke situaties en dan tussendoor telkens dat ontvullende in houding en reactie van Agnes Vermeulen.

Regine Beuckels heeft het als mej. Agnes Vermeulen heel wat moeilijker om te volharden in haar preutsheid dan Luc Vandenbroele in zijn rol als de geforceerde humorist Bernard Pieters. Regine bijt mooi op haar tanden en vertrekt geen spier van haar gelaat (buiten misschien die ene keer ?...) als kollega Bernard zich tot in het zotste toe weer de grappigste toont.

„Het Souper” kan best aanbevolen worden voor een breed publiek. Er zijn nog voorstellingen op 10, 11, 16, 17 en 18 dec. telkens te 20 u. aan de Canadaring (Zeven Torentjes) te Assebroek. Reserveren van plaatsen is evenwel noodzakelijk: 82.38.73.

P.V.

K.A.T. De Pauverleute

speelt

HET SOUPER

Rudy Geldhof

Regie : O. Mattheeuws



Speeldata : 19, 20, 26, 27 april 1991, 20 u.

Plaats : Sirkeltheater, S.F.X. Instituut,
Simon Stevinplein

Lokatie : tel. 050/33.51.90

TEN GELEIDE

Een toneelstuk van een jeugdvriend op de planken brengen is voor een regisseur een uitdaging waaraan hij vaak voorbijgaat. Rudy vroeg het mij regelmatig en onlangs nog : "Omer, wanneer maak je er eens werk van om een van mijn stukken te regisseren" ? De vraag klonk niet opschepperig, maar was gekleurd met de hunkering om te zien hoe ik een voor ons vertrouwd thema zou uitwerken, misschien anders dan hoe hij het geschreven had. De omstandigheden liepen de wens vooruit en toen het geprogrammeerde "Groenten uit Balen" net niet kon, was de tijd rijp voor Geldhof. Beschouw deze creatie dan ook niet als tweederangs, maar als een welkome gelegenheid om het lang gewenste eindelijk tot leven te brengen.

"Het Souper" van Rudy Geldhof is een goed herkenbaar gegeven dat in zijn kleinschaligheid beelden oproept uit een ver of recent verleden. Bernards die zich lolbroeken weten — en dat voor een niet kritische omgeving ook zijn — sieren alle tijden. Zij zijn de spring-in-'t-velds die op trouwfeesten of verjaardagsfuiven door hun naïef enthousiasme meer uitgelachen worden dan komisch zijn ; gebeeldhouwde figuren, die wanneer ze uit hun milieu getrokken worden, fel gaan schutten of zoals olifanten porseleinkasten aanvallen. De ongetrouwde Agnes vormt de tegenpool : ze is van goeden huize, kan de dochter van de dorpsonderwijzer of plattelandsdokter zijn. Zij is schuchter en bedeesd, ontdaan van alle natuurlijkheid door de strenge opvoedingsnormen van aftandse high-society-scholen. Wanneer ze in haar jonge jaren de jongen van haar dromen ontmoet, zijn de gewone dingen zo veraf dat samen een danscursus volgens doel op zich wordt en de warmte van het samenzijn verschaalt onder de beschaving van het fatsoen. Zo'n meisjes komen alleen te staan en verwateren als broze bloemen die te sierlijk bloeiden om geplukt te worden. Ze komen op kantoren terecht waar ze vergelen tussen de dossiers die dagelijks door hun vingers glijden.

En toch... Het fait-divers van Bernard en Agnes zal ons beroeren, niet alleen omwille van de grappige, bruskerende situaties, maar omwille van de vereenzaming die voortspuit uit al die verloren jaren. Dit is er de oorzaak van dat deze twee fundamenteel eenzame mensen op latere leeftijd, ondanks alle standen- en opvoedingsverschillen, zullen proberen naar mekaar toe te groeien. Maar de planten hebben teveel hun eigen richting gekozen, er is onvoldoende licht en het groeien naar mekaar kan niet meer.

In deze wereld van oppervlakkig amusement vallen de Agnessen en de Bernards met trossen uit de maatschappij, zelfs wanneer ze zouden getrouwd zijn. Ze blijven hunkeren naar het ongerepte, het zuivere, het echte.

De regisseur.

Zij spelen :

AGNES	Gina Vanlersberghe
BERNARD	Freddy Langenbick
FIGURATIE	Stefaan De Four Dany De Wispelaere

Zij werken mee :

REGIE	Omer Mattheeuws
TONEELMEESTER	Eric Dufour
DECORONTWERP	Jan Dewulf
DECORLEIDING	Stefaan De Four
DECORPLOEG	Luc Lapeire Reginald Van Ryckeghem Marc Van Brugghe Dany De Wispelaere
LICHT	Kris Emonts-Gast Filip Langenbick
KLANK	Marc Slosse
GRIME	Marie-Anne Bohné
GRAFISCHE VORMGEVING	Philip De Pauw
LOKATIE	Hilde Clevers
PUBLIC-RELATIONS	Frank Vermeulen
BARVERANTWOORDELIJKE	Kris Casier
PRODUKTIELEIDING	Dany De Wispelaere

Met dank aan :

- * St.-Franciscus-Xaveriusinstituut Brugge
- * Meubelen Lovan Brugge
- * Edwin Vermeulen en de B.V.G.B.
- * Radio en TV Scheerens Knokke
- * Snauwaert TV Dudzele
- * Glashandel M. Hongerlout Koolkerke

Speeldata : 19, 20, 26 en 27 april 1991.

De Pauverleute: na tien jaar tijd voor Het Souper

BRUGGE – Vandaag vrijdag 19 april speelt het Koolkerks Amateurtoneel De Pauverleute in het Sirkelteater de première van Het Souper van de Brugse auteur Rudy Geldhof in een regie van Omer Mattheeuws. Met deze produktie viert de amateurtoneelkring het tienjarig bestaan. Geldhof en Mattheeuws, overigens twee jeugd-vrienden, delen heel wat pittige herinneringen aan het volksleven in hun dorp Knesselare en aan de leefomstandigheden tijdens en na de tweede wereldoorlog. Bovendien konden beide heren in hun tijd een aardig partijtje „sjotten”, maar uiteindelijk werd het teater hun grote liefde. Deze liefde vervult hen nog altijd met een gretig entoesiasme; wij smaakten het aroma van het verleden en mochten even voorproeven van Het Souper.

De Koolkerkse amateurtoneelkring De Pauverleute ontstond omstreeks 1981 uit het toenmalig ouderkomitee van de plaatselijke basisschool. Nadat hun kinderen de school verlieten wilden de ouders voorkomen dat hun vriendenkring zomaar uit elkaar zou vallen en daarom besloten zij voort te bestaan als toneelkring. Het bestuur van de groep trok daarop naar Omer Mattheeuws, toen leraar aan het Sint-Franciscus-Xaverius-instituut, met de vraag of hij bereid was huisregisseur te worden. Mattheeuws had immers een rijpe toneelervaring als student Germaanse filologie aan de KU-Leuven, als lid van de Rederijkerskamer Sint-Elooi in Knesselare, regisseur van talrijke schoolprodukties in „de Frères” (o.a. Echnaton, Andorra, Erik) en als mede-

oprichter van het Knoks Toneelgezelschap. Hij bleek onmiddellijk entoesiast om aan dit nieuwe projekt mee te werken en na negen maanden voorbereiding ontstond de eerste produktie Ons Stadje van Thornton Wilder, een romantisch toneelwerk waaraan 24 acteurs (allen inwoners van Koolkerke) meewerkten en waarmee de toneelkring kan terugblikken op een bijzonder succesvol debuut. In die periode kreeg de groep ook haar definitieve naam KAT De Pauverleute, geïnspireerd op een plaatselijke straatnaam die verwijst naar een wellicht middeleeuws asiel waar armen de nodige hulp kregen.

Laureaat

Met de tweede produktie Van De Brug Af Gezien werd De Pauverleute laureaat van

het AWT-tornooi. De ambitie steeg en de kring plaatste de volgende jaren nog enkele toneelklassiekers op het repertoire zoals Het Gezin Van Paemel, Kat Op Een Heet Zinken Dak, Medea, naast ook enkele komedies (De Kardinaal, Eigen Haard Is Herie Waard, Paljas) en een wagenspel. Dr. Valmy bracht De Pauverleute in de tweede kategorie van het provinciaal tornooi en de kring begon stilaan van grotere projecten te dromen (Het Landjuweel). Maar toen de kring vorig jaar in het provinciaal tornooi eerder onverwacht bot ving met de produktie Kaaiman, gingen de grondvesten aan het daveren en rees er een zekere vertwijfeling.

Hervorming

De Pauverleute slaagde er echter in zich te herpakken, de structuur van de kring werd hervormd en op aandringen van het publiek opteert men nu

om elk jaar naast een ernstig ook een lichter stuk op de affiche te plaatsen. Verder is er ook een vriendenkring in de maak die de kring een bredere „onderbouw” moet bezorgen. Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan stelde de kring een fotoreportage samen die wordt tentoongesteld in het Sirkelteater tijdens de voorstellingen van Het Souper. Het Brugs Komitee Voor Initiatief nodigde De Pauverleute intussen ook uit om tijdens de traditionele parkfeesten een historisch spel (rond het schedeltje van ene Vanderstraeten dat ingemetseld zit in de Smedenpoort) en een bewerking van een sprookje van koningin Fabiola op te voeren.

Peter ROOSE

■ Het Souper op vrijdag 19 en 26, zaterdag 20 en 27 april, telkens om 20 u. in het Sirkelteater, Simon Stevinplein in Brugge. Reserveren: KAT De Pauverleute, tel. 050-33.51.90.

Rudy Geldhof: geen gebrek aan projecten

BRUGGE — In Het Souper toont de Brugse auteur Rudy Geldhof de onmogelijke relatie tussen de twee onverenigbare figuren Bernard en Agnes. Deze relationele zedenschets bevat heel wat groteske en herkenbare elementen. Regisseur Mattheeuws presenteert dit stuk in een wat aangepaste versie, die de schrijvende tematiek nog iets prangerender naar voor moet brengen. Ondertussen is Geldhof echter met een heel ander soort projecten bezig, zoals een feuilleton over de jaren 50 in Vlaanderen en een toneelstuk rond prins Karel.

Rudy Geldhof, geboren in Brugge tijdens de bezetting (tweede wereldoorlog), sleet zijn kinderjaren in diverse Oostvlaamse dorpen. Na zijn middelbaar onderwijs volgt een merkwaardige carrière van uiteenlopende losse jobs: eerst lederbewerker in het ouderlijk bedrijf, tolk, handelsreiziger, seizoenwerker en assistent-purser op pakketboten. In 1977 sticht hij Teater De Kelk en sedert 1980 houdt hij zich uitsluitend met schrijven bezig. Enkele bekendere stukken zijn De Geit, Het Souper (1976), Eenentwintigen, De Vrije Madam, Katanga Diane.

De jongste jaren is hij vooral actief als scenarist, o.a. voor de BRT (Klein Londen, Klein Berlijn en De Bossen Van Vlaanderen, dat vanaf september op de BRT-buis verschijnt). In deze feuilletons keert Geldhof terug naar het oorlogsverleden of het verleden van zijn geboorte-

streek.

Beernem

Nu De Bossen Van Vlaanderen (gebaseerd op de moorden van Beernem) zo goed als ingeblikt zijn, kreeg Geldhof al een nieuwe opdracht van de BRT om een serie rond de jaren 50 te schrijven. Het verhaal concentreert zich rond de ervaringswereld van een jongen die vanuit het platteland naar de stad komt wonen. In de loop van het verhaal dreigt het plattelandsgesin uiteen te vallen. Dit basisintrige wordt doorweven met tijdsverbonden anekdotes zoals het leven van de Brugse verzetsheld Morsa (een ambtenaar die plannen kopieerde in opdracht van de Duitse bezetter en sommige kopies doorspeelde naar het verzet), het optrekken van de Berlijnse Muur, een ontsnapingspoging.

Voor het teater staat een „dialog” op stapel rond de figuur van prins Karel. Vanuit de mond van het enfant terrible van het Belgisch koningshuis, die o.a. de koninklijke inboedel in Raversijde verkocht, snijdt Geldhof enkele hete thema's aan zoals de zin van een monarchie, de betekenis van een dynastie en de achtergronden van de koningskwestie.

Hij versterkt deze monoloog (geschreven voor Piet Balfoort) met een extra dramatisch element, nl. de intrigerende relatie tussen de prins en zijn secretaresse/kokkin die zijn laatste toeverlaat wordt. Wellicht gaat deze produktie volgend toneelseizoen in première. (PRO)



Omer Mattheeuws en Rudy Geldhof.

(foto VJB)

ewt

ewt eigentijdse werkgroep teater vzw

SEIZOEN 1991 - 1992

VAN 10 JANUARI '92

TOT 22 FEBRUARI '92

het souper



aut. rudy geldhof - regie rudi delhem
met d  d   dalle en theo van baarle

Uitkrant/ Antwerpen

Dinsdag 31 december en woensdag 1 januari 1992



Repereren voor «Het souper», ofte de verborgen verlangens van vrijgezellen-veertigers / foto L.P.

«Het souper» chez EWT

Rudy Geldhof schreef wrange komedie in een regie van Rudy Delhem

■ DEURNE

Dédée Dalle en Theo Van Baarle verwachten u vanaf 10 januari chez EWT voor «Het souper». Rudy Delhem staat aan het fornuis. «Het souper», geschreven door Rudy Geldhof, is de eerstvolgende produktie van de Eigentijdse Werkgroep Teater. Deze wrange komedie wordt gespeeld door genoemde D. Dalle en T. Van Baarle in een regie van R. Delhem.

Agnes Vermeulen, die werkt bij het Ministerie van Gezin, krijgt haar collega Bernard Pie-

ters op bezoek. Beiden zijn veertiger en vrijgezel. Tijdens hun ontmoeting zullen ze het afscheidsfeestje van hun personeelschef bespreken. Agnes wil van het avondje met Bernard iets meer maken dan een zakelijke ontmoeting en besluit haar collega te verrassen met een souper-voor-twee.

Bernard staat met bloemen voor de deur van de gastvrouw. Maar hij heeft tevens een grote zware tas bij zich... Nadat het spreekwoordelijke ijs gebroken is, komt het tragi-komisch verhaal op gang. Wordt het al of niet een romantisch avondje voor Agnes en Bernard?

«Het souper» staat op de affi-

che in vervanging van het aanvankelijk aangekondigde «Prettige vakantie». Dit stuk moest wegens allerlei omstandigheden tot een latere datum worden uitgesteld.

«Het souper» wordt opgediend in de EWT-zaal, Herestraat 2, van januari tot en met 22 februari, elke donder-, vrijdag en zaterdag om 20.30 u. en elke zondag om 15 u. Reservatie bij de EWT, elke werkdag van 11 tot 16 u. en een uur voor aanvang van elke voorstelling. ☎ 324.52.42.

«Tête à Tête»

In de mini-reeks «Tête à Tête» praat Marc Andries, bij

kaarslicht en wijn, in de EWT-bar met Lea Couzin (20 januari), Will Ferdy (3 februari) en Frans Van de Velde (17 februari), telkens vanaf 20.30 u. Marc Andries praat met de gasten o.m. over hun carrière, betrachtingen en leven. Na de pauze kan het publiek vragen stellen aan de centrale gast(e) en komt ook het theater in het algemeen — en de EWT in het bijzonder — ter sprake.

De toegang tot dit babbela-vondje is kosteloos maar het glaasje wijn moet u wel betalen. Omdat het aantal plaatsen beperkt is wordt aangeraden om tijdig te reserveren.

— F.D.B.

"Het souper" staat klaar in het EWT

Van vrijdag 10 januari tot zaterdag 20 februari speelt het EWT aan de Hertstraat in Deurne 'Het Souper' van Rudy Geldhof. Een wrange komedie in een regie van Rudi Delhem.

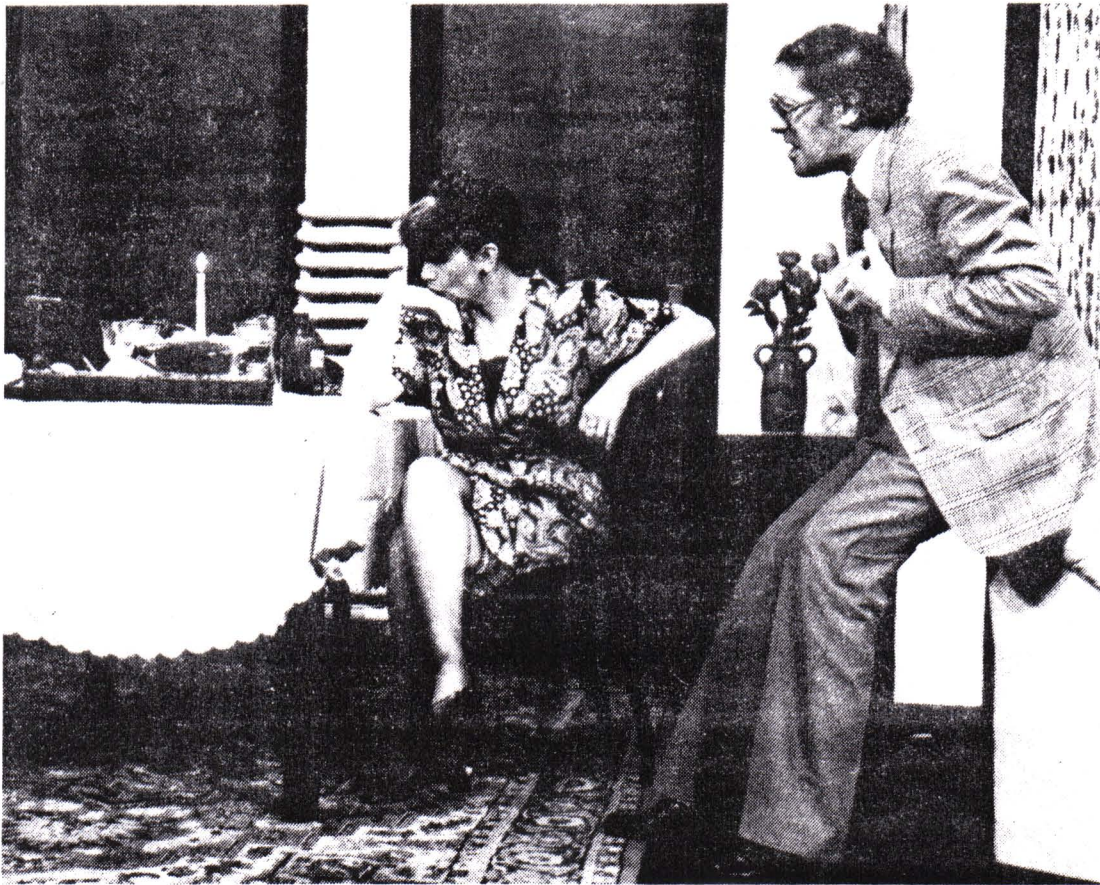
Agnes Vermeulen (Dédée Dalle) en collega Bernard Peeters (Theo Van Baarle), beiden werkzaam op het ministerie van Gezin, bespreken samen het afscheidsfeestje van hun personeelschef.

Beiden zijn vrijgezel en hebben hun uiterste best gedaan om er wat

meer van te maken dan een saaie bespreking. Zij wil hem verrassen met een souper, hij brengt een bloemetje mee. Er dient heel wat ijs gebroken, maar stilaan komt deze tragi-komische pas-de-deux op gang. Lachwekkend, maar erg schrijnend in feite.

Voorstellingen elke donderdag, vrijdag en zaterdag om 20.30 uur en zondagmatinee om 15.00 uur. Reserveren kan op het nummer 324.52.42.

BRASSCHAATSE FILM



'Het Souper' in het E.W.T.

Een bijzonder toffe en ontspannende tragi-komedie. Het verhaal is hedendaags en gemakkelijk in eigen omgeving terug te vinden.

Het is van de hand van Rudy Geldhof.

Twee mensen, een man en een vrouw, frisse veertigers en vrijgezellen, zijn collega's op het werk. Hun personeelschef gaat met pensioen. Voor dat afscheid dienen enkele praktische schikkingen getroffen te worden. Daarom hebben ze een «tête à tête» bij haar thuis.

De genaamde juffrouw Agnes Vermeulen maakt, allicht met voorbedachte rade, een soupéetje voor mijnheer Bernard Pieters. De ontmoeting verloopt letterlijk en figuurlijk niet altijd even vlekkeloos. Hij wil haar vooral imponeren met allerlei boertige gags en sterk persoonlijke nummertjes. Zij is de verpersoonlijking van de keurige maar vertwijfelde, erg gefrustreerde oude vrijster die vanbinnen hunkert naar een beetje liefde en tederheid. Uiteraard brengt zulks pittige kortsluitingen met zich.

Regisseur Rudi Delhem weet zeer handig in te spelen op de gevoeligste snaren.

Hij heeft hiervoor een uitstekend duo. Karakteristieke scènes worden gevoelvol gebracht door geroutineerde acteurs Dédée Dalle en Theo Van Baarle.

Beslist een aanrader voor een avondje uit! Het Souper loopt nog tot 22 februari 1992, elke donderdag, vrijdag en zaterdag om 20.30 uur; zondagnamiddag om 15 uur.

Plaatsbespreking in de week tussen 11 en 16 uur of een uur voor de vertoning op Tel. 324 52 42.

Onze lezers kunnen bovendien weer gebruik maken van onderstaande bon op donderdagavond. Veel plezier!

Een „Souper” met hoogten en laagten

DEURNE – In 1979 schreef Rudy Geldhof, die o.a. bekendheid geniet als scenarist van de succesvolle BRT-serie „Klein Londen, Klein Berlijn”, de tragi-komedie „Het souper”. Het stuk ging vorige week in première bij het EWT. Regisseur Rudi Delhem maakte dankbaar gebruik van het sterk tekstgegeven om één en ander naar de jaren negentig te transponeren. Dat levert leuke effecten en originele, vaak grappige dialogen op, maar regie en akteerprestaties zijn te onregelmatig om van een konstant boeiende voorstelling te gewagen.

„Het souper” gaat veelbelovend van start. Bernard Pieters (Theo Van Baarle), ambtenaar bij het Ministerie van Gezin, is uitgenodigd voor een gezellig avondje bij kollega Agnes Vermeulen. Beiden zijn veertigers en ongehuwd. De voorbereiding van het afscheidsfeestje voor de personeelschef is een dankbare uitvlucht voor een romantische tête à tête ten huize van Agnes. Ze heeft duidelijk haar best gedaan om van de avond iets meer te maken dan een saaie, zakelijke bijeenkomst. Een intiem fondue-avondje bij kaarslicht lijkt dan ook de ideale formule.

Dat een en ander niet volgens plan zal verlopen, wordt duidelijk wanneer „mijnheer” Bernard te laat op de afspraak verschijnt en „juffrouw” Agnes geen fondue-vuurtje kan stoken bij gebrek aan brandalkohol. De schijnbaar onvermoeibare en levenslustige Bernard haalt echter al zijn humoristische troeven boven om de uitgebluste maar voor hem attractieve vrouw op te beuren.

Kiplekker

Dat Theo Van Baarle over het nodige komische talent beschikt, leidt geen twijfel. Hij voelt zich kiplekker in de rol

van de wat sullige, oude vrijgezel die indruk wil maken door de klown uit te hangen. Zijn grappen en grollen kunnen echter niet verbergen dat hij eigenlijk een zielig en relatiegestoord personage is.

Dédée Dalle had meer moeilijkheden om het personage van de gedesilluzioneerde vrouw van middelbare leeftijd reliëf te geven. Haar lusteloze levenshouding vormt aanvankelijk wel een leuk contrast met het hyperactieve gedoe van Bernard maar kan niet blijven boeien. De enkele keren dat Bernard erin slaagt om haar op te beuren, komen niet uit de verf. Daardoor boet vooral het deel na de pauze aan kracht in. (WSB)

■ „Het souper” in het EWT, Hertstraat 2 in Deurne, tot 22 februari, op donderdag, vrijdag en zaterdag om 20 u. 30, zondagmatinee om 15 u. Plaatsbespreking: 03-324.52.42.



